

غۇلجىغۇر

ھازىرقى زامان شائىرلىرىنىڭ
شېئىرلىرىدىن تاللانمىلار

ئېلكتاپ ئىشلىگۈچى: ئابرال

ئېلېكترونلۇق كىتابخانا

سىز توردىن چۈشۈرۈپ كۆرۈۋاتقان ئۇيغۇر ھازىرقى زامان شائىرلىرىنىڭ شىئىرلىرىدىن تاللانما نامىدىكى بۇ شىئىرلار توپلىمىغا كىرگۈزۈلگەن شىئىرلارنىڭ بەزىلىرى توردىن كۆچۈرۈلگەن (ئاساسلىق بىلىك، ئىزدىنىش، شەبنەم، سادا قاتارلىق تور بەتلىرى)، بەزىلىرىنى نەشرىدىن چىققان كىتاپ-ژورناللاردىن رەتلەپ كىرگۈزگەن. تورداشلارنىڭ ياقتۇرۇپ كۆرۈشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

ھازىرقى زامان ئۇيغۇر شائىرلىرى نامىدىكى بۇ توپلامغا ئاساسلىق ئادىل تۇنىياز، ئەخمەتجان ئوسمان، روزى سايىت، ئابدىقادىر جالالىدىن، دىگەندەك تونۇلغان شائىرلىرىمىز ۋە بىر قىسىم توردىكى ھەۋەسكار شائىرلارنىڭ شىئىرلىرىنى كىرگۈزدۈم. قىسمەن شىئىرلارنىڭ ئاپتۇرنى ئەينى چاغدا خاتىرىلىۋالمىغان بولمىغاچ بۇ توپلامدا ئىسمىنى يازالمىدىم. تورداشلارنىڭ ئۆزلىرىنىڭ تۈزۈتۈۋېلىشىنى سورايمەن. بۇ شىئىرلارنىڭ كىلىش مەنبەسى ئېنتىرنىت بولۇپ، ئەسەر ھوقۇقى ئەسلى ئاپتۇرغا مەنسۇپ. بۇ ئېلېكترونلۇق پەقەتلا شەخسنىڭ قىزىقىشى بويىچە ياسىلىپ، پەقەتلا ھەۋەسكارلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن يوللاندى. ئەگەر سىز ئاپتۇرلۇق ھوقۇقىمغا دەخلى قىلدىڭىز دەپ قارىسىڭىز ماڭا ئېلخەت ياكى ئۇچۇر ئەۋەتىڭ. مەن سىزنىڭ شىئىرىڭىزنى دەرھال چىقىرىۋېتىمەن.

مېنىڭ ئېلخەت ئادرېسىم: abral@live.com ياكى abral@live.cn ۋە ياكى بىۋاسىتە ئابراڭ

ئېلېكترونلۇق تارقىتىش بىلوگىدا سۆز قالدۇرسىڭىزمۇ بولىدۇ. مېنىڭ بىلوگ ئادرېسىم :

<http://ilkitap.blogbus.com>

ھۆرمەت بىلەن : ئابراڭ (بىلىك - ئىنتىل)

2008-يىلى 6-ئاينىڭ 18-كۈنى قايتا تۈزۈلدى

<http://ilkitap.blogbus.com>

مۇنەزىرە

- 6..... ئادىل تۇنىياز شىئىرلىرى
- 6..... قەشقەردىكى يەرشارى
- 28..... ئىككى ئۇيغۇر راشىد پورتىدىكى كافىرىدا
- 36..... ئەگەر بىر قىز بولسا رەسىدە
- 36..... گۆھەرپۇرۇش ئەخمەت ھەمدە دىننىڭ ناماز شامىدىن كېيىنكى ۋاقتى
- 44..... كىتابخان
- 49..... چىرايلىق يىغلاش
- 51..... ئۈچىنچى ئايغا كىرىش
- 52..... بىر تەڭگە چۈشتى دومىلاپ
- 54..... زاھىر بۇرھان شىئىرلىرى
- 54..... ئادەم ئىزلەش ئېلانى
- 55..... قۇش
- 56..... سەھنە ۋە جەھەننەم
- 57..... سۆيگۈ ئىزلەيمەن
- 58..... كېلىڭلار
- 60..... دوستۇم
- 61..... ئەي بالىلار
- 62..... ئاقىۋەت
- 63..... يەركەن كۆچىسىدا
- 64..... ئەخمەتجان ئوسمان شىئىرلىرى

64	كەينىڭلاردىن ئەۋەتتىم قاراڭغۇلۇقنى
66	ئويلىنىش
69	مىڭ بىر كىچە
70	دېھقان بولماق تەس
80	تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس
85	شۇ قەدەر ئېغىر سۇنىڭ ئاۋازى
92	ئادەم بولماق تەس
94	چىن تۆمۈر باتۇر
97	تۈگمەن
101	نىگارىستان
103	مۇقام
106	تونۇشۇش
108	قاشتېشى
109	قار ياغقان ئاخشىمى
110	بەخت
111	ئۆڭكۈر
112	نۇزۇگۈم
113	بەختىڭگە مىڭ ئەپسۇس بولالمىدىم قوش
114	مەۋجۇدلىق - 1
115	باياۋان - 1
118	بۈگۈن جۈمە
123	سادىر يېتىم قالغان بەش بالىسىنى ئىزدەپ

131.....	تۇز
134.....	ئۇيغۇر قىزى لېرىكىسى
138.....	سېنى سورايمەن
139.....	مىڭ بىر كېچە خاتىمىسى
140.....	ئىككى قۇياش قەسدىسى
141.....	جالاپ ئەر
143.....	ئەرنىڭ ئىپتىتى
148.....	ئۇيغۇر قىزى
149.....	مۇخەممەس
151.....	يىغلاۋاتقان كوچا چىرىغى

ئادىل تۇنىياز شىئىرى

قەشقەردىكى يەرشارى

(داستان)

ئادىل تۇنىياز

سالام ئۇيغۇر دېگەندە قۇياش ،

سالام ئۇيغۇر دېگەندە تارىخ ،

قەشقەر شەھىرى ئوخشار قەسرگە.

يۇلتۇزلار پەرۋاز قىلار تاڭ سەھەردە ،

پەسىللەر پەرۋاز قىلار دەرەخلەردە ،

بۇ شەھەر پەرۋاز قىلار چۆچەكلەردە.

بۇ يەردىكى ئادەملەر

پەرۋاز قىلار يۈرەكلەردە.

ئات قوشۇلغان

قىزىل سايىۋەنلىك مەپە

تاڭ سەھەردە ئۆتتى يېنىمدىن ،

جىرىڭلىتىپ قوڭغىرىقنى .

سېۋىتىنى قويۇپ بېشىغا

گىردە سېتىپ يۈرگەن بىر بالا

تاڭ سەھەردە ئۆتتى يېنىمدىن .

قۇشلار ،

ھارۋا ،

سۇمبۇل چاچلىق ئايال ،

يەنە بىر ئايال ،

كۆز ،

ئەتلەس كۆڭلەك ،

ساقال

تاڭ سەھەردە ئۆتتى يېنىمدىن .

مەن

كەشلىەر چاي ئىچىۋاتقان ،

مۇڭدىشىۋاتقان ،

يۆتەلگەن ،

چەينەك چوغىسىنى

پىيالىگە تەككۈزۈپ

چاي قۇيغان ،
 چاي شامسىنى پۇۋلەۋاتقان ،
 كىشىلەر
 بىر - بىرىگە بېقىپ
 گەپلەشكەن ،
 سەنلەشكەن
 قايناق بىر چايخانا ئالدىدىن ئۆتكەچ ،
 كىملىكىنى بىلىندۈرمەستىن
 كۈيۈۋاتقان مەخپىي ئاشقەك
 ئوغرىلىقچە كۈيۈپ يۈرمىەن.
 كۈچىدىكى ھەممە نەرسىگە
 قاراپ - قاراپ يەنىلا تويماي
 نۇردەك ئۇنىسىز سۈيۈپ يۈرمىەن.
 سۆيىمەن
 ئاي نۇرىدا تۇرغان ئاق تېرەكلەرنى ،
 جىمجىت تۇرغان كۆلەڭگىسىنى ،
 ئېرىپ كەتكەن كۆلەڭگىسىنى.
 سۆيىمەن سىنتەبىردە ياغقان يامغۇرنى ،
 ماي يولدا جىم ياتقان يامغۇرنى ،
 ئەنسىز يىغلاۋاتقان يامغۇرنى.
 ئەينەكلەرنىڭ سۇنۇقلىرىغا
 نۇر مارجىنى چاچقان يامغۇرنى.

سۆيىمەن مەسچىتىن قايتار ۋاقىتتا
خۇدانىڭ قوللىرىدىن ئاققان يامغۇرنى.

سۆيىمەن

ئۇندىكى قارنى ، شامالنى .

چىملىقلاردا ، ئېرىق بويىدا

سازاڭ تېرىپ يۈرگەن باھارنى .

12-ئايىنى ، 12 ئايىنى ،

چوڭ كوچىنى ، خالتا كوچىنى ،

تەلەمچىنى ، پالچى ئايالىنى ،

تەشتەكلىك ، تەشتەكسىز دېرىزىلەرنى ،

سېنى ھەم ئۇنى .

سۆيىمەن

مىلادىدىن بۇرۇنقى

ۋە كېيىنكى تارىخنى ،

سۆيىمەن تارىخنىڭ كەلگۈسىنىمۇ .

بىكەت ئىچىدە

بايا ماڭا ئەنجۈر ساتقان چال

(ئۇنتۇپ قالغان بولسا كېرەك)

ئەنجۈر ساتتى يەنە بىر نۆۋەت .

بارلىقنى بىلىمەس ئۇ مەندە

ئەنجۇردىنمۇ شېرىن مۇھەببەت.
 تۇنۇشمەن بۇ مۇھەببەت بىلەن
 تونۇشلارغا ، نا تونۇشلارغا ،
 كۈچىدىكى ئاپتوبۇسلارغا.
 ئۇزۇن يوللۇق تېلېفون سىمىدەك
 تۇتۇشارمەن مۇھەببەت بىلەن
 قەشقەردىنمۇ يىراق جايلارغا.
 لاتۋىيىگە ، فىرانسىيىگە ،
 شىمالىي قۇتۇپتىكى ئېسكىمۇسلارغا ،
 ئاق تەنلىكلەر ئارىسىدىكى
 يۇلتۇزلۇق كېچىدەك ئۆچمەس نېگىزغا.
 ئاتلانتىك ئوكيان بويلىرىدىكى
 غارغالتىغا ، بېلىقچى قىزغا.
 يىراق چىلى ئورمىنىدىكى
 يېنىك ، جىمجىت ئاي نۇرلىرىغا.
 سۇ ئاستىدە كەچكى شەپقەت
 قىزىلگال بولۇپ ئېچىلىپ قالغان
 گۈلگۈمدىكى نىل دەرياسىغا.
 مەن بۇ كىچىك زېمىندا تۇرۇپ
 تارىم دەرياسىنىڭ دولقۇنى بولۇپ
 كېتەلەيمەن دېڭىزلارغا قوشۇلۇپ.

مەن ئالتاي ئورمىنىدىكى بىر يۇلتۇز بولۇپ

بېرەلەيمەن پەلەستىنىلىك ئايالغا

مەھبۇبىنىڭ قەبرىسىنى يورۇتۇپ.

مەن

بەخت تىلەيمەن ئەيسا تىلىدا

كرېست كۆتۈتۈپ ئىرۇسالىمغا

كېتىۋاتقان ياش يەھۇدىيغا.

مەن تەكلىماكاننىڭ تومۇز تومۇز پەسلىدە

سالام بېرىمەن قۇمنىڭ رەڭگىدە ،

ياۋروپانىڭ يېشىل رەڭگىگە.

ھاۋا بولۇپ كۈلۈمسىرەيمەن

كەڭ زېمىننىڭ ھەممە يېرىگە.

مەن نۇر چېچىپ تۇرغان بىر چېكىت ،

يەر شارىنىڭ خەرىتىسىدە.

قەشقەر

ماڭا ئوخشاش كىچىك بىر شەھەر.

بازىرى ھېيتگاھ

جىمجىت يۈرەكتەك

جىمجىتقىنا مەسچىت مۇنارى.

كۆز

سۆزلىيەلەيدىغان كۆز.

خۇدا

بەندىسىز خۇدا.

دۇنيا

ئاغزى دۇنيا.

ناخشا

ئېيتىلمىغان ناخشا.

ھېيتگاھ بازىرى ئالامەت بازار ،

ئۇيغۇر ئۇيغۇرغا قىستىلىپ بارار.

ئاشىقلار گۈل ئالغىلى كېلەر ،

كۆزىسىزلىك كۆز ئالغىلى كېلەر ،

سۈكۈتلەر سۆز ئالغىلى كېلەر.

ئەرلەر جاننى سېتىپ نان ئالىدۇ ،

ئوسما سېتىپ ئالىدۇ ئايال.

يىگىتلەر يۆلىنىپ رېشاتكىلارغا

يات بىر شەھەردە تۇرغانغا ئوخشاش ،

كۆزىتەر ھەممىنى بىپەرۋا ، قىيپاش.

بىر بوۋاق كوچىغا چىقار يالغىچ ،

چوغلار ئۆرە - تۆپە بولۇپ تۇشمۇتۇش

شۇ ھامان كۆيدۈرمەك بولار ئۈستىباش.

گۇڭغا شائىرنىڭ تەسەۋۋۇرىدا

ئادەملەر يۈرىكىدىن كۆرۈنەر قۇياش.

ھېيتگاھ مۇنارى ،

ئەنسز دۈيۈلدەۋاتقان

يۈرەككە ئوخشاش.

ساقنامە

بىر توپ ئورۇق پەرىشتىلەردەك

مەغرۇر بىز ھەم ،

بىچارە بىز ھەم.

توختىماي جىرىڭلار كۆڭۈل تېلېفونى ،

ئە ، ئۇنى ئالغىلى چىقمايدۇ ئادەم...

قات - قات غېرىبلىق

مىڭلىغان سۈپسۈزۈك ئادەملەر ئارا...

ئۇزاتقىن ساقى

تولدۇرۇپ قەدەھكە دەل - دەرەخلەرنى ،

يامغۇرنى ، پاتقاقنى ، ئايىنى.

قەشقەرنىڭ ئاي تۇغقان كۈچلىرىنى ،

ئادەملەر مىڭلىداپ تۇرغان بېكەتنى.

توشقۇزۇپ ئەسەبىي قىزغىنلىقىغا

بوراننى قەدەھكە سالغاندەك سېلىپ

دېۋىدەك سۇنۇپ بەرقەدەھنى ماڭا.

ئۇزاتقىن ئەسەبىي قىزغىنلىقىڭنى...

بىر نۆۋەت ئەپۇقىل لوگىكا شۇناس ،

بىزنىڭ ساقىمىز

ئۇزاتسۇن بىر قەدەھ بىمەنە خىيال ،

غالىبىرلىق كەم بولدى بىزدە ئېھتىمال.

ئۇچرىتىپ قالساقلا ئۆز- ئۆزىمىزنى ،

يۇمماقچى بولىمىز كۆزلىرىمىزنى.

ئاجايىپ سۆلەتلىك روھىي كېسەللەر

ئاستەلدە ، كۆچىدا ، ئېسىل كىتاپتا

ۋە ياكى ئۇقۇمۇشلۇق ئادەملەر ئارا

خىزىردەك يولۇقۇپ تۇرىدۇ دائىم...

قايتىسىمەن تەڭشىلىپ قاۋاقخانىدىن ،

ئۆچمەكتە يۇلتۇزلار ،

ياندۇرغان شاملارمۇ سەن ماڭا ئاتاپ ،

ئۆچۈشكە باشلىدى ئاستا پىلىلداپ...

قۇياش

شاراب ئىلاھىنىڭ قۇيرۇغىدەك

ئۇچۇپ يۈرەر قاۋاقخانىدا...

قاۋاقخانا

كالا كۆزلۈك جۇۋاندەك

ئەركەكلەرنى قىلار مەھلىيا.

شارابلارنىڭ خۇش بۇي بەرگىگە ،

قەدەھلەرنىڭ ئوتتەك لېۋىگە ،

يىغلاۋاتقان شامنىڭ كۆزىگە

كۆمۈلدۇ ئەرلەرنىڭ تېنى.

- نە سەۋەپتىن ئىچىنىڭ قەلەندەر ،

- بەك ۋاپاسىز چۈنكى ئادەملەر.

- ئىچە يلىمۇ بۈگۈن ،

- نېمىشقا ؟

- ئىش ھەققىنى ئالدىم قولۇمغا.

- سىزچۇ ئەپەندى ؟

- كىم ئىچىدۇ ئىچمەي تارىخچى.

- سەنچۇ ھوي بالا ،

- چوڭلاردىن سورا.

جان كەيپىلىك ، جانان كەيپىلىك ،

تەننىڭ قارا چاپلىرى

يوتىسىدا يەلپۈنەر يىللىق.

كوچىدىكى قاراڭغۇلۇقتا

يۇلتۇز قىزلار تۇرىدۇكۈلۈپ.

سەن بىلىمەيسەن ،

ئېتىڭ نېمە ، ئۆيۈڭ قايندا ،

سەن بارمۇ - يوق مۇشۇ جاھاندا.

ئۇخلىغىنىڭ يادىڭدا پەقەت
 بىر كېچىدەك ، بىرەر سائەتتەك ،
 بىر ئەسەردەك ، ئىككى ئەسەردەك.
 سەن كۆزىڭنى ئاچقان ۋاقىتتا
 كۈچىدىكى مۇنار ئۈستىدە
 قىيىق قۇياش تۇرار ساڭىلاپ...
 گەرەپ سېلىپ ئاق كۆڭۈل يارغا ،
 يىغلىۋالغۇڭ كېلىدۇ راسا.
 باي بولماقچى بولغان سودىگەر
 ئەتلەس ساتماي سېتىش كېرەك مەي.
 توي لەززىتى مەيدە ئەمەسمۇ ،
 ئۈسسەسىڭمۇ ئىچىش كېرەك مەي.
 يول سۈپۈرگۈچى
 مەنسىپنى قۇتۇلار مەي بىلەن
 بىر كۈچىغا باش بولغان كۈنى.
 كاتتا ئەمەلدار ئەمەلدىن ئايرىلغان كۈنى
 مەيخانىدا يىتتۈرۈپ قوياي
 ئۇزۇن يىللىق سالاپىتىنى.
 تەستىقلايدۇ مەستلىكتە سوتچى
 ئۆز- ئۆزىنىڭ جازا خېتىنى.
 مەست دوختۇر
 نىرۋا كېسەل كىرسە ئۇشتۇمتۇت

چېكىسىگە سۈركەپ قويار يود.

يېشىلمەي ئوغرى مەستلىكتىن

ئاپتوبۇستا دەلدەڭلەپ تۇرۇپ

يانچۇقلارغا ئۇزىتىدۇ پۇت.

مەيخانغا كىرسە قەلەندەر

كۆرۈنىدۇ مەيخانا ئىچى

ئوردىسىدەك ئەڭ سېخى شاھنىڭ.

مەست بولغاندا ئاقىل تارىخچى

يىلنامىلەر مەست بولار بىر- بىر

تاپالمايدۇ ئۆز تارىخىنى...

سەن كېتىسەن مەي ئىچمەس شائىر

چوڭ شەھەردىن خىلۋەت دالىغا.

بۇلاق يېنىڭ شىلدىرلاپ تۇرار ،

كەيپ بولغۇڭ كەلمەس زادىلا.

سەن يىغلايسەن ، ئوخشار تەبىئەت

باغرى يۇمشاق ئاق دىل ئانىغا.

شاراب ئىلاھى

قەشقەردىكى قاۋاقخانىدا...

قۇشلار

ۋەتەنسىز قۇشلار

پەسللەرگە ۋەتەن دەپ يىغلار.

سەرسان شامال كۈتۈرۈپ يۈرەر

غازىغىنى ئۆز ۋەتىنىنىڭ.

غېرىبلىقتەك

ئېگىز بىنا.

قوشنا ئۆيدىكى ئادەم.

تام.

ئىككىنچى قېتىملىق ئۆرپ - ئادەت.

توي.

ناتونۇش دەپنە مۇراسىمى.

قۇشلارنىڭ يېشى.

ئەينەك غېرىبلىق.

قول يەتمەس ئىشەك.

كارىۋات.

قاچقان ئۇيقۇ.

ئوچۇق دېرىزىدىكى

ئاپئاق ساڭگىلاپ تۇرغان

ۋەتەننىڭ مۇزلىغان قولى.

غەم تولغان كۈلدان.

ئايرۇپىلان.

دېڭىز.

قۇشلارنىڭ يېشى.

ھەممە يەردە يات ئادەم.

مەيلى تۇر پارىژنىڭ گۈزىلى بىلەن ،

يەنىلا ئۆزىڭنىڭ ئەمەستەككۈلكەڭ.

ئەسلەيسەن نەم قىلىپ قول ياغلىقنىڭى.

ۋەتەندە دەردىڭمۇ ئۆزىڭنىڭ دەردى ،

ۋەتەندە يىغاڭمۇ ئۆز تىلىڭ بىلەن.

مىليونېر بويىچە تىكىن بەربىر يەرلىك -

قەلەندەر ئالدىدا بىر كەپەڭمۇ يوق.

ھەركىم باقلايدۇ كۆزىڭگە سوغۇق.

مەيلى سەن شاراب ئىچ ئالتۇن قەدەھتە ،

بىر كۆپۈك چىقىسلا ئاستىگە لەيلەپ

ئوقۇساڭ يېزىلغان ۋەتەن دېگەن خەت.

بېرىن ئاسمىنىدا كۆرسەن ھەركەچ

جىمىكى يۇلتۇزدىن ئۇيغۇر كۆزىنى.

مۇقەددەس بۇۋى مەريەم چىركاۋىسى

كۆرۈنەر سەن ئۆسكەن تار كۆچىدىكى

كىچىك بىر مەسچىتتەك ئۇيغۇرلۇڭ سالغان.

ھەج قىلىپ مەككىگە بارساڭ مۇبادا ،

تۇيۇلار يۇرتۇڭدا قالغاندەك خۇدا.

مۇبادا دوزاختا بولسىمۇ ۋەتەن ،
 مەڭگە بىر مۇھاجىر جەننەتكىمۇ سەن .
 ۋەتەن ، ئېھ ۋەتەن ،
 چىرايلىقتۇر ھەممە نەرسىسى ،
 چىرايلىق ئۇنىڭ قايغۇسىمۇ ھەم .
 گۆھەردۇر ، ئالىمدۇر ، خۇش پۇراق
 گۈلدۇر ،
 ۋەتەن دالىسىدا كۆرگەن توكۇ تىزەك .
 ئەيسادۇر ، مۇسادۇر يۇرتۇڭ ئادىمى ،
 يات يۇرتتا تۇغقانمۇ تۇيۇلماس دوستتەك .
 ۋەتەندە بىر ناتونۇش بالا
 يۈگۈرۈپ ئۆتكەن بولسا ئالدىڭدىن
 يۈز يىلدىمۇ چىقماس يادىڭدىن .
 تىللاپ سالغان بولسا ئىلگىرى
 ئۆز ئېلىڭدە ئۆز تىلىڭدا ئۆز ؛
 تاپالمايسەن دۇنيادا ھازىر
 شۇ تىلدىنمۇ گۈزەلرەك بىر سۆز .
 شېئىرنى ئوقۇساڭ بەزەن
 گېزىتلەردىن پاز ياكى تاگورنىڭ ؛
 تېتىمايدۇ ساڭا ئۇ قىلچە ،
 ئۆز يۇرتۇڭدا ئېيتقان قوشاقچە .
 ئۇزاتقاندا ئەزرائىل بىردىن

دەستە تىزىپ ئۆلۈم گۈلىدىن،
 سەن ئۆزىڭگە توقۇيسەن كىيەن
 ۋە تەندىكى خىياللار بىلەن.
 يات تۇپراققا كۆمۈلگەندە سەن
 كۆمۈلىدۇ قەلبىڭگە ۋە تەن...
 سېغىنغاندا قەشقەرنى
 چەت ئەلدىكى ھەر بىر مۇھاجىر
 شۇنداق يازار خەت يازسا ئاخىر.

نۇر چەكسىز

قەشقەردىكى ئاياللار
 قەشقەردىكى ئەرلەرنىڭ چۈشى.
 تاپىنىڭ نۇر ، قاناتلىرىڭ نۇر ،
 كۆلەڭگەڭ نۇر ، يۇپۇرمىقىڭ نۇر ،
 ئاۋازىڭ نۇر ، خۇش پۇرىقىڭ نۇر.
 بارچە ئەرلەر چەكسىز سوزۇلغان
 قاپقاراڭغۇ تاغ تاغ جىلغىسىدۇر.
 قەشقەر گويى ئورمانلىق ،
 سەھەر سېنىڭ ئىزىڭ ئەمەسمۇ ؟
 ئويغا چۆكسەڭ خىيالىڭ گۈگۈم ،

تۇن كېچىلەر چېچىڭ ئەمەسمۇ ؟

ئاڭلىنىدۇ خىلۋەت تېنىڭدىن

شىلدېرلىشى بۇلاق سۈيىنىڭ.

تېنىڭ مۇنبەت ئېكىنزار گويا

گۈل ئېچىلغان پۇتلىرىڭ ئارا.

سەن بولسەن كىچىك ئالمىلىق ،

سەن گويىكى سۈزۈك مۇزىكا.

سەن ئەرتىش چۈشكەن پەرىشتە ،

مەن ئۇيقۇغا كەتكەن ۋاقىتتا.

سەن گويىكى بىر تال چۈمۈلە ،

مەنسى يوق خەت يېزىپ يۈرگەن.

سەن گويىكى نامسىز چىغىر يول ،

ئەرلەر دائىم ئېزىقىپ يۈرگەن.

ئايال ، ئەر ۋە كەچتىكى كارىۋات ،

يىنىك ، پىنھان چېلىنغان بەدەن ،

ئۇپرىماس ساز ، مەستخۇش مۇزىكا.

ئېھ ، يالىڭاچ نۇمۇسچان خىيال ،

ئېھ ، ئۆزىنى يوقاتقان دۇنيا.

نەرە تارتقان قىلىچلىق ئەرلەر

قان ئىچىگە يىقىلار بىر- بىر ،

قۇل بولمىز ئاستا بەك ئاستا.

ئۇ بىر ئايال مۇلايىم قاتىل ،

ئەر ئۆلدىۇ نەيرەڭ بىلەنلا.
 ئايال ، ئې ئايال ،
 ئايال ، ئايال ، يوللاردا ئايال ،
 ئەبەدىلىك نۇرلاردا ئايال.
 بۇ ئالەمنىڭ غېرىبلىقىدىن
 قۇتۇلۇشقا تاپالماي ئامال ،
 ساڭا مۇھتاج بولدۇم ئې ، ئايال.
 بىر جۇپ گۆزەل ئالتۇن كەشنى مەن
 كۆمۈپ قويدۇم شېئىرلىرىمغا.
 ۋە ئالتۇندىن ياساپ بىر كىشەن
 كۆمۈپ قويدۇم شېئىرلىرىمغا.
 غېرىبلىقنىڭ سوغۇق نۇرلىرى
 چاقناقتا مېنى خانەمدە.
 ئاھ ، جىمجىتلىق ،
 سەن بەك ئېغىر قىز ،
 مۇزلىغان تېنىڭ.
 رەسىمدىكى ئايال چولپاننىڭ
 كىيىملىرى نېپىز بەك نېپىز.
 توساتتىنلا مىدىرلاپ تامدا
 يېشىۋەتتى باغرىدىقنى ،
 ئاندىن ، ئاستا - ئاستا...
 بىر ئوغۇل بالا ،

قوش قولدا سىقىمداپ
 ھېچكىشىدىن قىلماستىن ھايا
 ئانىسىنى ئەمەكتە تازا.
 چەكسىز ئايال.
 يات مەدەنىيەت.
 ئىشكىسىز كوچا.
 مۇنچىدىكى قىزنىڭ يۇتسى
 نۇر چاچىدۇ ئەزلەر شەھىرىگە.
 سانسىزلىغان ئىزىمىز قالدى ،
 تالاي كەچتە ئاشۇ كوچىدا.
 بەردىم گۈزەل كۆپ سۈكۈتلەرنى ،
 بىرلا سۆزنى بەرمىدىم ئەمما.
 ماڭغىنىمدا بىرگە سەن بىلەن ،
 يوق تۇيۇلار ياكى سەن يا مەن.
 خىيال دەيمەن ئىشەنگۈم كەلمەي
 ئىككىمىزدىن بىرىمىز جەزمەن.
 خىياللىرىم سەن ھەققىدىكى -
 پارە - پارە سۇنغان ئەينەكتۇر.
 ئاۋازىڭ بار ، يوقتۇر ھېچنېمەڭ ،
 بار پەقەتلا تالا - تالا نۇر.
 كۆزۈڭدە لىق بىر كوزا سۇ بار ،

قېنىپ - قېنىپ ئىچىپ بولۇپلا
 چىقشۇەتكۈم كېلىدۇ دەرھال.
 بار سېنىڭدە نازۇك بىر يۈرەك ،
 تەكچىدىكى جانان چىنىدەك.
 دەيمەن ھېچكىم تەككۈزمسۇن قول ،
 ئۇ چىنىگە مېنىڭدىن بۆلەك.
 سەن مەن ئۈچۈن بىر پارچە شېئىر ،
 ئىزدەيمەن ئۇنىڭدىن پىكىر ،
 بار پەقەتلا تاتلىق ھېسسىيات.

قەشقەردىكى ئاياللار
 ئەرلەر قۇرغان دۆلەتتە ياشار ،
 يوق مۇستەقىل پادىشاھلىقى.
 چۈشۈرىدۇ تەختتىن ئۇلار ،
 ۋە شاھ قىلار خالىسا سېنى.
 بەرگەن چاغدا ئۇلار ھېسسىيات ،
 ئايلىنىدۇ ئەرلەر شائىرغا.
 ئېرىشىدۇ نوبېلغا ھەتتا.
 ئەگەر ئۇلار قىلمىسا ئىنساپ ،
 ئايلىنىدۇ ئاقىل ساراڭغا.

كىردى ئۆيگە ھارغىن مۇئەللىم ،

چايغا ئوخشاش ئىسسىق بىر ئايال
 ئېلىپ كىردى پىيالىدە چاي.
 قايتتى ئۆيگە كاۋاپچى يىگىت ،
 ئاغچىسى چىقىپ خۇش چىراي
 قوللىرىغا سۆيىدى ئېگىشىپ.
 رومان يازار يازغۇچى ئەختەم ،
 ئارگىنالىنى رەتلەپ خانىمى
 كۆچۈرىدۇ ياندا پەم بىلەن.
 ھەسرەتلەنسە تارىخچى بوۋاي ،
 مومىيىمۇ چېكەر بىرگە غەم.

 كوچا- كوچا- يەنە بىر كوچا ،
 بىر توپ ئايال چۈشكەن پاراخغا.
 - ئاڭلىلىمۇ چىرايلىق قوشنام ،
 گۈللۈك ، نېپىز قەغەز دەك ئىشتان
 ئەنقەرەدە بوپتۇمۇش مودا.
 - قىزنىڭ قېشى شالاڭمۇ نېمە ؟
 باردىلىمۇ ئاخشامقى تويغا.
 - چېچەن دېگەن ئاشۇ ئەخمەق خەق ،
 تەنگە سىڭگەن نېنىنى يېمەي
 ئۇرۇش قىپتۇ دەيدۇ يېقىندا.
 - ئە ر چىقماپتۇ سەن ئەتچى قىزغا.

...

غەمكىن شائىر يوللايدۇ سالام

پەقەتلا قەشقەر گۈزەللىرىگە.

ھېيتگاھتا نان تىلەپ يۈرگەن

يۈزى تارىخ مىسكىن مومايغا.

لەڭچۇڭچىغا ، ئاشپەز ئايالغا ،

ئۆپكە - ھېسىپ ساتقۇچىلارغا.

ئۇيغۇر شىپاخانىسىنىڭ

ئاياللار بۆلۈمىدىكى

ھەر بىر بىمارغا.

توپا باسقان يوللاردا كېتىۋاتقان

تۆت پەسلىنىڭ باغچىسى بولمىش

گۈل بەدەنلىك قىز - جۇۋانلارغا.

سالام بېرەر ئوتتۇرا ئاسىيا ،

سالام يوللار بىپايان دۇنيا ،

قەشقەردىكى قىز - ئاياللارغا.

* * *

مەپە ۋە سەھەر.

ئاق قاشقىلىق ئاتنىڭ كۆزىگە

چۆكۈپ كەتتى قۇياشلىق شەھەر.

ئادەم ۋە ئالەم

يارىتىدۇ ئۆز تارىخىنى

ئېقىپ كەتكەن يۇلتۇزغا قەدەر.

يەر شارىنىڭ بىر بۇرجىكىدە

نۇرلانماقتا قەدىمىي قەشقەر

ئىككى ئۇيغۇر راشىد پورتىدىكى كافىرىدا

يۇلتۇزلار كۈندۈزدە سۆزلىشىدۇ،

چاقنىمايدۇ.

يەر شارى ئالەمنىڭ بىر چېتىدە

ئاڭلايدۇ،

ئېسىدە ساقلىمايدۇ،

دۇبەي شەھرىنىڭ مونولوگىنى.

دېڭىز سۈركىلىدۇ، ئېچىلىدۇ،

ئادەملەر مەڭگۈ بۇلغانمايدۇ،

يۆتىلىدۇ، يۇمشايدۇ، چېچىلىدۇ.

كونا ئىككى قولۋاق تۇرار لەپەڭلەپ

بىر تال بويۇن تۈكى بېلىقئالغۇنىڭ

سېمونت ئۈستىگە چۈشتى لەيلەپ.

راشىد پورتى

ھارغىن كىشىلەرنى كۈتۈۋالىدۇ،

مەغلۇپ زامانلارنى ئۇزىتىپ قويدۇ.
 ئىككى ئۇيغۇر كافتىرىدا ئولتۇرۇپ
 Caesar رىمدا ئولتۇرۇلگەن كۈنلەردەك
 سۇس كەيپىياتنى كۆتەرمەك بولسۇ.
 مۇڭلۇق كۆزلەر پات - پات سەيلە قىلىدۇ،
 ئېگىز كېمىلەر دېرىزىدىن ئېقىپ كېلىدۇ.
 ئېگىز ھارۋىلىقلار شەھەرلەرنى كېسىپ ئۆتۈپ
 ئەسلىمىلەرنى يېڭىلايدۇ...
 ئەي ئوتلاقلىرىنىڭ خاقانى، تاجىغا
 قىستۇرۇلغان بۈركۈت پېيىدىن غۇرۇرلىنىمەن.
 ئاستىڭدا چاپچىپ تۇرغان ئاتنىڭ ئاق رەڭگىگە دۇئا قىلىمەن.
 شامال يۇلتۇزلىرى ئايغىرىڭنىڭ ئاق قاشقىسىدا ئەبەدىي چاقناپ تۇرغاي.
 ھۆل شەھەرلەر ھاياجانلىق سىيلاشلىرىڭدىن ئاۋات بولغاي.
 جاراڭلىغان ئاۋاز - پاكىستانلىق ھاممالار تۆمۈر ساندۇقلارنى چۈشۈرمەكتە.
 ھايات دولقۇنى ئېقىتىپ كەلگەن سەرگەردانلار،
 پۈۋلەنگەن مامكاپلار.
 ھەيۋەتلىك پۇل يولۋىسى ئادەملەر ئورمىنىدا كېزەر ھۆركىرەپ.
 ئورنۇم ئەمدى ئۇ جايدا ئەمەس، كىرىپ قالدىم ئۇپۇققا مەن پۇلنى دەپ.
 ئاھ، ناتونۇش ئىككى سودىگەر، ئانا تىلىمدا قىلىشماقتا گەپ.
 ئۇيغۇر تىلى كۆيمەكتە، كۆك يالقۇن چىقىرىپ دېڭىز سۈيى ئۈستىدە.
 تىلىم كېكەچلىمەكتە، تارىخنىڭ ۋاراقلىرىدەك
 ئۇزۇندىن بېرى كۆيۈۋاتقان چۈش پەيتىنى.

تېلىم تېتىماقتا، نېمىدېگەن ئازابلىق
 خۇستال جامدا شېكەر قوشۇلغان قەھۋە ئىچىش.
 ئۆزىنى سۆيىمەيدىغان ئىككى ئادەم، قارغىماقتا
 ئۇيغۇر تىلىدا، كافىرىدا ئولتۇرۇپ.
 مەن ئۇلارنىڭ پىكىرىگە قوشۇلمايمەن.
 راشىد پورتى
 ھارغىن كىشىلەرنى كۈتۈۋالدى
 مەغلۇپ زامانلارنى ئۇزىتىپ قويدۇ.

پىنھان سەھەر

زەڭگەر رەڭگە كىردى دەرەخلەر
 چاقنار، ئۆچەر كۆك بىزگە پىنھان.
 قوينۇمدا گۈل
 بوينۇمدا قول، قولۇمدا سەھەر
 تامدۇق، ئۇندۇق، ئىنسان ھەم پىنھان.

دېرىزە ئالدىدا

قەشقەر
 ئۈستى ئوچۇق مۇزېي بۇ
 قەبرىسى بۇ تىرىك شەھەرنىڭ.

ناتونۇش مەرمەر ۋالىدايدۇ.
 يۇڭ ئەدىيالدەك ئېغىر ئەسلىمە
 چۈشتى يەرگە
 چۆمدۈم سوغ تەرگە
 بۈيۈك ئىكەن بارلىق ئەسلىدە.
 يۈز يىللىق تاملارنىڭ يارىسىدا
 شەھۋەت بىلەن پۇل ئارىسىدا
 سۇنىڭ مەنسى تاش،
 ئۆلۈمنىڭ مەنسى ياشاش.
 قاغا تۇمشۇق بۇزۇلمىغان
 ئىشىك كەينىدە يانتۇ نۇر.
 ئەينەكلەردە كۆرۈنمەيدۇ قان
 كۈچلاردا قەدىمكى ئۇيغۇر.
 بىر ئىسكىلىت چۈشۈپ كارىۋاتتىن
 دېرىزىنىڭ ئالدىغا كېلىپ
 زوقلانماقتا قايناق ھاياتتىن.

ھەسەن شېرىك

قىشنىڭ چەكسىز، ئاپئاق دولقۇنى
 سېمونتتا تالاشماقتا جان
 توڭ يەرلەر ۋە كۈندۈز ئەل بولغان.

بىراق

سۇۋەرك تىركىشىدۇ،

قان رەڭدە يامىشىدۇ،

تەخسىگە، قورالغا، كېچىگە.

يەيمىز، ئۇخلايمىز

ۋەھىمە ئىچىدە.

كۈچ تولغان ئەتىياز.

ئايال جەسەتلەر تىرىلدى

قىرلىق تاشلار ياتقۇزۇلغان كۈچىدا.

سىرلىق، قۇرغاق تېگىش لەززىتى،

سۇۋەرەكنىڭ جىسمى ئۇچىدا.

بىز تۇرمۇشقا يۈزلەندۇق

مەرمەر تاملار ئىچىدە،

دېلغۇللۇق ئىچىدە.

كېچىدە

قارا تاش ئۈستىدە كېتىۋاتقان

قارا چۈمۈلنى كۆرۈپ تۇرغۇچى

نەقەدەر بۈيۈكسەن، بىلگۈچى ئەڭ

نەقەدەر كىچىك مەن ھەم قوغۇررەڭ!

بېلىق تۇتقۇچىلار

ئۆلۈم بۇرنىمىزغا پۇراپ تۇرىدۇ.
 سۆسۈنرەڭ چېچەكلەر سۇدىكى سايە
 كۆل توختىغان ھۆل بەدىنى ھەرىكەتتە.
 قارىدىم ھەۋەستە
 پىلىتىڭلاپ ماڭغان بېلىقتەك قىزلار
 چەكلەنگەن بېلىقچى، سۇسىمان چېگرا.
 قىرغاققا ئۈچ ئەرۋاھ موخۇركا چېكەر،
 بوۋاي جىمجىت سۇغا كۆز تىكەر،
 قولىدا قارماق؛
 قات - قات قۇرۇق، قاتمۇ قات قاسراق
 ئۈزۈپ كېتەر بوۋاي بىر كۈنى.
 ئىچمەكتىمىز ھەسرەتلىك سۇنى.
 يېقىنلاشتىم
 بېلىقنىڭ خۇش ھىدى تارقىلار جىم،
 نەم ۋە سىلىق قاراڭغۇلۇقتا
 ئېتىلىمىز يەمچۈككە.

ئوسما

ئۆلۈم بۇرنىمىزغا پۇراپ تۇرىدۇ.
 سۆسۈنرەڭ چېچەكلەر سۇدىكى سايە
 كۆل توختىغان ھۆل بەدىنى ھەرىكەتتە.

قارىدىم ھەۋەستە
 پىلىتىڭلاپ ماڭغان بېلىقتەك قىزلار
 چەكلەنگەن بېلىقچى، سۇسىمان چېگرا.
 قىرغاققا ئۈچ ئەرۋاھ موخۇركا چېكەر،
 بوۋاي جىمجىت سۇغا كۆز تىكەر،
 قولىدا قارماق؛

قات - قات قۇرۇق، قاتمۇ قات قاسراق

ئۈزۈپ كېتەر بوۋاي بىر كۈنى.

ئىچمەكتىمىز ھەسرەتلىك سۇنى.

يېقىنلاشتىم

بېلىقنىڭ خۇش ھىدى تارقىلار جىم،

نەم ۋە سىلىق قاراڭغۇلۇقتا

ئېتىلىمىز يەمچۈككە.

ئاق رەڭ قەسدىسى

قارا شارقىراتما چۈشمەكتە

ئاستا - ئاستا،

كەچ بولدى مامكاپ يېنىدا.

تاشلار چوقۇلغان، سىلىقلانغان

قاۋاقخانا تېمىدا

غەمكىن شولسار.

بويالدىق مۇزدەك بېلىق قېنىدا

ئۇيۇقمىزدا ئويۇپ قالغان

ئوتتۇرا ئەسرنىڭ قاراملىقى.

تىرىلدۈرەر قاقشال ئەرلەرنى

ئۆلۈم بىلەن ئەمچەكنىڭ ھىدى.

مەسچىت گۈمبىزىدە

ئاي چىقتى،

يازىم بۇ شېئىرنى ئاي شەكىللىك

قەغەزنى تارتماقتا ئوغلۇم كېلىپ.

بەزى رەڭلەرنى يۇتۇۋەتتۇق،

بەزى غەملەر ئۆيىگە كەلگۈچە

بەزى تەملەر كېچە ئاغزىدا.

ئاغزىڭدا گۈل،

مەدھىيىلەيلى

ئەرەبلەرنىڭ سۆڭىكى

ئەگەر بىر قىز بولسا رەسىدە

ئەگەر بىر قىز بولسا رەسىدە،
 ئەسر بىلەن شام ئارىسىدا.
 پەتىۋاسى باردۇر ھەدىستە
 ئەسر ۋاجىپ
 يا ۋاجىپ ئەمەس.
 ئەسر بىلەن ناماز شام ئارا
 بىر غۇنچىنى پۈۋۈلدى ئاللا.
 ئەسر بىلەن ناماز شام ئارا
 نېمە قىلسا قىلغاي قىز بالا،
 ئاسمان شېخى چېچەكلەيدۇ لىق
 چۈنكى بىر قىز بولدى چىرايلىق

گۆھەر پۇرۇش ئەخمەت ھەمداننىڭ ناماز شامدىن كېيىنكى ۋاقتى

زۇمرەت كۆزلۈك ئۈزۈك بىلەن باشلاندى،

<http://ilkitap.blogbus.com>

بۇ ۋاقىت

قۇش بىلەن سۇلتاننىڭ ۋاقتى
خۇشال - خۇرام شىكاردىن يانغان
سايەمنى كۆرۈپ ئىشكىگە باقتى
بۇ شېئىردىكى ئەخمەت ھەمدان.
ئۇ شۇنچە باي، مەمدان
خروستال چىراغلارنىڭ ئاستىدا
قانات بېرەر ئەرەب قۇملىرى
ئېقىپ كېلەر نېفىت بىلەن زەر
ئۇ نېمىدەر باشقا قۇملۇقنى
تەكلىماكان قاققىنىدا پەر
سورسام مەن يۇرتۇمنى ئەگەر.
...ئەگەر «مىڭ بىر كېچە» دە بولسام
دېڭىز قاراقچىسى ۋە بوراندىن كېيىن
چىقىپ قالدۇم يات بىر شەھەرگە.
بۇ نامازشام مەزگىلى ئىدى،
ئەتىر ھەم خورمىلىق باغلارنىڭ ھىدى؛
رەستىدە چىراغلار پۈرەك - پۈرەك.
ئاق كىيىملىك مەسچىتكە ماڭغان
قان لىباسلار قارا يالقۇندەك،
كۆردىكى ئەخمەت ھەمدان،
غەم - غۇسسىگە چۆمگەن بىر غېرىب

ئەينەك ئىشكىتىن كەلدى كىرىپ...

جاۋاھىر بازىرىدىن قايتىم ھېرىپ

بۇ شېئىرىمغا يۇلتۇز كۆپ چېكىت.

بېلىق بازىرى

توڭلىتىلغان بوز بېلىق.

تىرىك بېلىق.

قاسراقلىرى چاقنىغان بېلىق.

كۆزى ئوچۇق، ئاغزى ئاي بېلىق.

سېمىز بېلىق،

قىز بېلىق،

پىلتىڭلاپ، چايقىلىپ، ناز قىلىپ

بازارغا سالار ئىز بېلىق،

ھەي ئادەملەر، بىز بېلىق،

ئاھ خۇدا، بىز قانداق سۇدا؟

...

كۆيۈۋاتقان تىل

– ئەرەب شائىرى شەرىفى س. ئەلمۇساغا

قۇملار ئاقماقتا

گۈل ياپرىقى قانات قاقماقتا
 قىزلار جىمىدە ئېرىمەكتە،
 كوچىدا
 دۈپۈلدەپ سوقۇۋاتقان ياز،
 تېنىمىدە مەي بولغان ئۈزۈم
 تىلىمدا شېئىر شەرىپتى.
 يۈگۈردۈم ئۇپۇقتىكى قېشىغا،
 غوزەكتىن ئالدىراپ چىققان پېتى.
 ھاۋا نېمىدېگەن ئىسسىق.
 بىراق سەن
 پوپايىكاڭنى كىيىپ
 رەسىمگە چۈشتۈڭ،
 ئاندىن مەن
 224- بەتنى ئېچىپ
 سېنى كۆردۈم.
 شېئىرلىرىڭ ئۇسسائى مېنى،
 ئىچتىم تۈركچە قەھۋە.
 دەملەپ بەردى دەپ سېنى...
 قىزىڭ سۆزلەرنى ئوينىماقتا
 توز قۇيرۇقىنى ئوينىغاندەك.
 ئادىل ساھىلدا ئويلماقتا
 ئايالىنىڭ ھەيكىلى دېڭىز بويىدا

مەشەل تۇتۇپ ئويلىغاندەك.

... ..

ۋاشىنگتون -

يۇمشاق بېتون،

يەپ رەڭمۇ رەڭ ئادەملەرنى

بىر ئادەمدەك قويدۇ ئاقلاپ.

پەخەس بول شائىر

ئەرەبلەرنىڭ ئاپئاق سۆڭىكى

ئۇيەر - بۇيەردە تۇرۇپتۇ چاقناپ.

ئەرەب تەمسىلى

«دۇنيادا قاغىلارنىڭ ھەممىسى قارا...»

قارا قاغىلارنىڭ ھەممىسى ئايال

كېتىۋاتقان ئاق رەڭ جەزمەن ئەر،

ئابايى* ئىچىدە يۇلتۇزلار ۋە ئاي

قەدىمىي ئادەت، يېپيىڭى شەھەر.

قارا رەڭلەردىن نەمخۇش قىز پۇرار

ئاق لىباسلاردا ئەرەكلەر قۇرار...

چۆلدىكى تاشتەك،

كوچىلاردا ئاق بىلەن قارا

ئەنسز زەرەت ئادەملەر ئارا،

يۆتكەلمەكتە شاھىمات ئۇرۇقى...

جەننەت، دوزاخ چەك ۋە قىيامەت

يېقىنلاپ قالسىز بارا - بارا

چۈنكى قاغىلارنىڭ ھەممىسى قارا.

*ئىزاھات : ئابايى - ئەرەب ئاياللىرى كىيىپ يۈرىدىغان قارا كىيىم.

يۇلتۇزلارمۇ ئۆلدى

— شېئىر ئوقۇغان ئەرەب قىزىغا

كۆرمىدىم سېنى،

ئەرەب تىلى ئېچىلغان،

غۇنچىدەك لەۋلىرىڭنى.

ئاڭلىدىم شېئىرىڭنى،

ئايالىم سۆزلىگەچ

گۈرۈچ يۇيۇۋاتاتتى

سۇدا تال ئاتتى

تاشتەك قاتتىق.

«ئەرلەر قېنى؟»

تاشتەك قاتتىق

تەگدى شېئىرىڭ.

قوللىرىمغا قارىدىم شۇئان

ئايالىڭىڭىدەك نازۇك يۇمشاق،

ئاتامنىڭىدەك ئورغاق تۇتمىغان

بۇۋامنىڭىدەك تۇتمىغان ياراق.

يۇمشاق مەن

تۆمۈر بىلەن تاش ئارىسىدا

ھەتتا ئۆزۈمنىڭ قارشىسىدا

قۇرتتەك،

توپىدەك،

قەغەزدەك.

ئەركەك پاشىمۇ تاپىدۇ بالا

يېشىل گۈگۈمدە چاقناپ ئەركىكى،

بۈيۈك تۇيغۇلار قېنى مەندىكى؟

يارامدا جىق سۈكۈت ئىزى

ختاب قىلار ئەرەب قىزى

ئەرلەر قېنى؟

ئەرلەر ھاۋادا توپا - چاڭدەك،

ئەرلەر خورلۇقتا تۇرىدۇ تامدەك

ئەرلەر يۇمشاق ئېرىگەن شامدەك.

ئەي ئاياللار تاشلاپ قويۇڭلار

شەرتىڭلارغا كېچىگە بىزنى،

ئەي ئاياللار سولۇڭلار

پارقىرىغان شېشىگە بىزنى.

يۇلتۇزلارمۇ ئۆلدى

ئوتتۇرى ئاق

چۆرىسى سارغۇچ

كۆك نۇر چېچىپ،

يۇپۇمۇلاق.

ئەرلەر ئۆلگەندە

رەڭسىز، يۇمشاق.

كىتابخان

كىم سەن ئۆزۈڭ؟

سۇدەك يېقىن، تۈزدەك ناتونۇش.

مەن ئالدىڭدا سىرسىز يالغىچ،

ئارىمىزدا قورقۇش، قورۇنۇش،

كىتابىمنى بىسىمىلا دەپ ئاچ.

خالىغانچە قىلايلى قىياس

چىرايىنى بىر-بىرىمىزنىڭ.

سۇ ئاستىدا ماڭغاندەك تىمتاس

دېڭىزدىكى بۇ كوچا بىزنىڭ.

كىتابخان،

شېئىرىمدا ئۆزگەن بېلىقسەن،

تۈندىكى چاچتەك گۈزەل، سىرلىقسەن.

ئوقۇساڭ گەر لوپا ئەينەكتە

قۇيرۇقلۇق مەن يا كۆپ قىرلىق مەن.

كىتابخان،

بوش لوڭقىدەك بوش ۋاقتىڭغا

<http://ilkitap.blogbus.com>

سال بىر تۇتام مۇشۇ گۈلۈمنى،

سويارسەنمۇ مېنى پىياز دەك؟

سورارسەنمۇ كۆككە گۈلۈمنى؟

تىغ ئىزى بار سۈكۈتلىرىمدە،

ۋاقىت قاقاچ تۇرغان يېرىمدە،

يەر ئاغزىدا سۆڭەكلىرىمىز،

ئېرىمەكتە تاشلار جىمىدە.

ئۇيغۇرنىڭ بۇ غېرىب شائىرى

ئىزدەيدۇ ئۆز كىتابخانىنى.

دەردمەن بولساڭ شېئىرىمنى ئال،

سېنىڭ دەردىڭ بولالماي ياماق.

ئوغرى بولساڭ، ئوقۇشتىن ئاۋۋال،

مەن كەپ قالدىم، قاچ پالاق-پالاق.

ئەگەر قاتىل بولساڭ كىتابخان،

چىقىرىپ قوي پۇخادىن مېنى.

مالال قىلما ئەي ئەزىز مېھمان،

جاينامازدا بولسام مەن تېخى

ھىلال ئايلىق شېئىرىمدىكى.

ئەمدى بىردەم ياپ كىتابىمنى

كەتكەن بولسا كۆزۈڭ ئېچىشىپ،

بىر قاشلىغۇم كەلدى مېنىڭمۇ،
ئېغىزىمنى شېرىن قىچىشىپ.

ئەي كىتابخان سۆيىمەن سېنى
يامغۇردىكى قاقشال تېرەكتەك
دېرىزىسىز ئۆيدىكى نۇردەك،
قۇملۇقتىكى يېشىل ئۇيغۇردەك.
كېتىۋاتقان بولساڭ رەستىدە
مىغىلىدىغان كىشىلەر ئارا،
مەن كەينىڭدە، كەينىڭگە قارا.
سەن ئەينەككە قارىغان بولساڭ
مەن بوش ئادەم ئەينەكتە تۇرغان،
بوشلۇقۇمغا تولدۇر ئۆزۈڭنى.
مەن بىر ئەمەلىي كىتابىمدىكى
ئەپچاقىمىغىن زىنھار كۆزۈڭنى.

سۆيىمەن، ئەي ئايال كىتابخان
سېنىڭ ھەر خىل چاچ پاسونۇڭنى،
قارا رەڭلىك ھىجاپ-تونۇڭنى،
شېئىرىمنى ئوقۇغاندىكى
شۈبھىلىك، نەپەسلىرىڭنى،
يېڭىرىمگە توشىمىغان بولساڭ

ئاھ تېخىمۇ سۆيىمەن سېنى...

شېئىرىمدىكى خورما تۇۋىدە
ئەي يولۇچى سايداۋاتقان،
بۇرا ئەمدى ئاتنىڭ بېشىنى
بۇلاق بۇلدۇقلىغان مىسراغا.

شېئىر بەلكىم دېڭىز بويىدا
ماڭغان تەنھا ئادەم ئاتنىڭ
تاشقا ئايلىنىپ بولغان پۇت ئىزى.

شېئىر تۇغۇلمىغان بوۋاقنىڭ
دېرىزىمىزدە تۇرغان يۇلتۇزى.
شېئىر-يۇلۇپ تاشلانغان بىر تىل،
شېئىر-قۇمدا ماڭغان كۆك توغراق،
شېئىر-ئۇچقان قۇشنىڭ يىلتىزى.
ئاھ، شېئىر، مەن يازغان شېئىرلار
تەكلىماكان قۇمى ئاستىدا
ئوچۇق تۇرغان تىللىمات شەھەر،
مەن بۇ يەردە ئەرۋاھتەك يالغۇز
سەن قېنى، ئەي كىتابخانم، كەل!

بىر تۈپ دەرەخنىڭ قەبرىسى نەدە؟
 قۇرۇق ياغاچ راۋاب ئەمەسمۇ؟!
 ئاق قەغەزدە مۇردىسىز قەبرىم
 يوقلاپ قويساڭ ساۋاب ئەمەسمۇ؟
 يۇلتۇزلارنىڭ گۈمبىزىدە بىز،
 يەردىكى ئىز- بۇ ئۆچمەس خەلق.
 ئەي شېئىرنى سۆيگەن ئىنسانلار
 ئوقۇڭلار بىز بولماستاق غەرق...

كىم سەن ئۆزۈڭ؟
 سۇدەك يېقىن، تۈزدەك ناتونۇش،
 قويۇۋەتكىن مېنى، كىتابخان
 مەن كىتابقا سولانغان بىر قۇش.

چىرايلىق يىغلاش

ۋاقىت ، دۇنيا ، قاناتلىق بىر قىز

ئۇچۇپ كەتتى قاۋاقخانغا .

سۇنۇق كاسام سۇنغان سەنمۇ ، مەن ؟

شاراب قېنى ، مەن ئىچتىممۇ ، سەن ؟

ئاخشام باھار بولغان ئەمەسمۇ ،

كۈتكۈچى قىز چېچەكلىمەمسەن !؟

ناخشا ماراپ تۇرغان ئاغزىمدىن

چۈشۈپ قالدى يانتۇ بىر ھەرپ .

مايماق دەسسەپ كەتتى ئورمانغا ،

چىغىر يوللار بوپ قايتۇ كەيپ .

نېمە بولدى كۆلەڭگەم ساڭا ،

تۇرسەنغۇ ھىجىيىپ ماڭا ؟

خۇمارلىشىپ قايتۇ يۇلتۇزلار ،

كېچە ئۇخلار مەستخۇش مۇلايىم .

سەن ئېسىمگە كېلىسەن نېچۈن :

ئۇنتۇپ كەتمەك بولسام ھەردائىم ،

مەن زادىلا يىغلاپ باقمىغان ،

ئېھ ، قانداقراق چىقار ئاۋازىم ؟

ئاي شولسى كەلمەكتە ئاستا ..
 ساق ۋاقتىدا بارالمىغاچقا ،
 مەن ئالدىغا كەلدىم مەست بولۇپ ،
 كەچۈرمىنى قەدىردان ئەسكى ،
 تۇرالمىدىم ئالدىغا دەسسەپ ،
 دەرەخلەردەك قالدۇم لەپەڭلەپ .

ئاي شولسى كەلمەكتە ئاستا
 ساڭا سوۋغات ئېپ كېلەلمىدىم ،
 ئېھ، بۇ نامرات كۆڭلۈمدىن باشقا .
 بەختىمۇ يوق ساڭا بەرگۈدەك ،
 ئېپ كەلگىنىم بىر دەستە سۈكۈت ،
 دېيەلمەيمەن بىر مىنلا كۈت .

تېمىپ چۈشتى يۇلتۇزنىڭ يېشى ،
 بۇ ئاخىرقى كېلىشىم مىنىڭ ،
 كەچۈر ، مېنى سۆيۈملۈك قىزچاق
 ئېپ كەلگۈدەك نەرسەم بولمىغاچ
 سوۋغات قىلدىم ساڭا شاپلاق .

سەن قەيەردە ئەي پۇچۇق كاسام ،

يۇر ، كېتە يىلى قاۋاقخانغا .
 ئىككىمىز مۇ سىردىن شالمايمىز ،
 مەستلىكىدىن يېشىلسە دۇنيا .
 يۇر ، كېتە يىلى قاۋاقخانغا

ئۈچىنچى ئايغا كىرىش

توختىغان تەنلەر، تېرەكلەر
 ماي يوللاردا قاغىراش ئېگىز.
 ئاستا ئۈنلەپ ئاقماقتا ئەگىز
 لاي چۈشتىن كېيىن.
 لاي چۈشتىن كېيىن
 سۈزۈلمەكتىن مەنسۇرلىكتىن
 بايقاپ قېلىپ بىر-بىرىمىزنى.

يېشىل قەبىلە ھېچىر تەشتەكتىن
 چىقىپ كەلمەكتە، ئىقىپ كەلمەكتە.
 بېيجىڭ قوۋۇرغىسى تاش شەھەر،
 يۇرۇماقتا ئۈچەي - باغرىمىز
 يەردىن ئۆسۈش ئاغزىدا سەھەر.

مەن نەم تۇپغا ئامراق،
 يېرىم كېچىدە مەن سېنى پۇراپ
 ھۇزۇرلىنىمەن.
 بالار لەڭلىكىنى قۇيۇپ بەردى،
 يېمىزنى تارتار غايىب قول،
 ئۇچىنچى ئايغا ئالماقتىمىز يول.....

بىر تەڭگە چۈشتى دومىلاپ

بىر دىرھەم چۈشتى جىرىڭلاپ
 قولۇمدىن تاش پەلەمپەيگە ،
 يوغىناپ ، يورغىلاپ ، جىمىرلاپ ...

قول بىلەن پۇل ئارىسىدا
 بىر ھازا ، بىر ئۆمۈر ، بىر دەۋر
 باشلىنىش ، ھايان ۋە سەۋر.
 سۇتۇق بۇغراخان مازىرى ،
 لوندون پاي چېكى بازىرى ...
 كىچىككەنە بىر ئالتۇن تەڭگە
 قەدىمى يەتكەن ھەممە يەرگە

شامالدىك يالدىراپ .

قوزغىلاي دېگەندە كېچىلىك پويىز

يەھۇدى سودىگەر چىقتى ئالدىراپ .

بىر تەڭگە غايىپتىن چۈشكەن تەڭگە

ئادەملەر كىرەر يوللۇقاس رەڭگە

ئېتىلىپ ،

تېتىلىپ ،

سېتىلىپ ،

پىشىپ يېتىلىپ ...

سىرلىق چاقناپ تۇرار مۇزىپىدا

جەسەت ئاغزىدىكى ئالتۇن تەڭگە.

دۈپۈلدەر يۈرەك ،

بىر تەڭگىنىڭ كەينىدە

رەڭمۇ رەڭ سۈرئەت.

زاھىر بۇرھان شېئىرلىرى

ئادەم ئىزلەش ئېلانى

يوقاپ كەتتى بۇ يەردە ئادەم

بىزنىڭ مەھەللە قالدى چۆلدەپ..

كوچىلاردا ساپلا ئېشەكلەر

سەت ۋاقىراپ يۈرەر يۈگۈرەپ

سەھەردىلا ئورنۇمدىن تۇرۇپ

ئادەم ئىزلەش ئېلانى يازدىم

كوچىلارغا چاپلىماقچى بوپ

يولغا چىقتىم ئالدىراپ ماڭدىم

تۇيۇقسىزلا ئارقىمغا قاراپ

تەئەججۇپتا داڭ قېتىپ قالدىم

نەچچە يۈزىڭ ئادەم سەپ بولۇپ

بىر بىرىگە يېقىن ئەپ بولۇپ

تۇرار ئىدى ھەر بىرى بىردىن

ئادەم ئىزلەش ئېلانى تۇتۇپ.....

قۇش

ھاياتنىڭ بەك ئۇزۇن مەنزىلى ئارا
مەن كۆردۈم قاناتى سۇنغان بىر قۇشنى
ئاھ ئۇنىڭ شۇ دەرتلىك سايىراشلىرىدىن
مەن كۆردۈم قان يىغلاپ ئولگەن قۇياشنى

كەل دېدىم ئەي مېنىڭ ناتىۋان قۇشۇم
مېنىڭمۇ تىلىمدا شۇ دەرتلىك ناخشا
سەن تىلىسىز تۆكسەن ئاھۇ زاراڭنى
مېنىڭدە تىل بولغاش قالدۇم قاماقتا

كەل مېنىڭ ئەي غېرىپ يىگانە قۇشۇم
مەن بىرەي تىلىمنى سەن بەرگىن قانات
شۇ ئەركىن كۆكلەردە قىلىپ بىر پەرۋاز
كېتەيمەن دۇنيادىن....سەن ياشا ھايات

سەھنە ۋە جەھەننەم

ناخشا ئېيتقۇم يوق ئىدى ئەسلا
 ساز چېلىش مەن ئۈچۈن ئىدى ھە ۋەسلا
 بىروۋنىڭ ئالدىدا ئويۇن كۆرسۈتۈش
 مەن ئۈچۈن بىروۋغا ئىدى تىز چۆكۈش

 تەغدىرنىڭ چاخچىغى بولار باشقىچە
 شۇ كەسىپ چاپلاشتى ئۇندىن قاشقىچە
 مانا مەن ناخشانى ئېيتىپ يۈرۈيمەن
 كىملىرىنىڭ ئارقىدىن نىمە دەپ يۈرۈيمەن
 دىگىنىم كىملىرىنىڭ ئاۋازى بولدى
 تارتقىنىم ھەم كىملىرىنىڭ جۇۋازى بولدى
 خىجىللىق قەلبىمنى ئۆرتەيدۇ ھەردەم
 شۇ... سەھنە... مەن ئۈچۈن بولدى جەھەننەم...

سۆيگۈ ئىزلەيمەن

ھاياتلىق يولىدا نىمە كۆرمۈدۇم
يوقالدى ئاياغىم ئاستىدا مەنزىل
بۇ ياشلىق پەيتىمدە كىمنى سۆيۈدۇم
مۇھاببەت دەردىدە يېشىم قېپ قىزىل
ئادەملەر سىلەردىن سۆيگۈ ئىزلەيمەن
پۇل ئەمەس شۆھرەت ئەمەس سۆيگۈ تىلەيمەن.

بولمىسا قەلبىمدە مۇھاببەت نەپىرەت
مەن قانداق ياشالايمەن ئالەمدە مەغۇرۇر
ئىنسانلىق قەدىرىمنى ئىزلەي كىملىرىدىن
يوقالسا ئەگەردە مىنىڭدىن غۇرۇر
ئادەملەر سىلەردىن سۆيگۈ ئىزلەيمەن
پۇل ئەمەس شۆھرەت ئەمەس سۆيگۈ تىلەيمەن

بۇ شىئىر زاھىر بورھانىنىڭ 1999 - يىلى ئۆتكۈزگەن « ئۇنتۇلغان روھ » ناملىق ناخشا

كېچىلىگىدىكى سۆيگۈ ئىزلەيمەن ناملىق ناخشىسىنىڭ تېكىستى.

كېلىڭلار

زاھىر بۇرھان

ھاياتلىق بەرمىدى بىر ماڭا كۈلپەت
ئەلەملىك يۈرەكلەر كۆپتۇر قېشىمدا
چۈشەنسەم ئىزلىگەن نەرسەمنى ئاقىۋەت
يوشۇرۇپ يېتىپتۇ ئاققان يېشىمدا

كېلىڭلار ئەي ئۆلۈم كېلىڭلار تەغدىر
مىنىڭدە قالغىنى قۇرۇق بىر گەۋدە
چۈشەنگەن ھەممىنى كۆڭلۈم بىر زامان
بىلىمەن ئىنساپ يوق ھامان سىلەردە....

ئاھ گەرچە ھەممىسى شۇنداق بولسىمۇ
گاھىدا تولغۇنۇپ يىغلار بۇ تىنىم
مەن كۆرگەن كۈنلەرنىڭ قايسى بىرسىدە
بىردەملىك ھۆرلۈككە ئىرىشكەن قېنىم.....

كۈلكە كۆرسەڭ گەر بىروۋنىڭ يۈزىدە
 ئۈمۈت كۆرسەڭ ھەم چاقنىغان كۆزىدە
 مەردۇمەردان روھنى كۆرسەڭ ئۆزىدە
 سەن ئۇنۇڭغا ھەۋەسى بىلەن باقالامسەن
 قوللىرىنى ئىشەنچ بىلەن سىقالامسەن

باشقىلارغا ئامەت كۈلۈپ باققىنىدا
 لىكىن سىنىڭ كۆزۈڭدىن ياش ئاققىنىدا
 ئالغىنىڭدىن بەخت تەلەي قاشقىنىدا
 سۈرتىۋىتىپ يېشىڭنى تىك يۈرەلەمسەن
 بەختىيارنىڭ بەختى ئۈچۈن كۈلەلەمسەن.
<http://bbs.salkin.cn> دىن ئېلىندى

دوستۇم

يوقتۇر منىڭ بىرمۇ چىن دوستۇم
 دوسلۇق ئەرزان مۇشۇ ئالەمدە
 پەقەت باردۇر بىر غەمخانى يۈرەك
 ماڭا مۇڭداش قەلب خاھەش

منى تەنھا ئەي ساراڭ دىمە
 منىڭ ئۈچۈن ئارتۇق غەم يىمە
 ئۆزەڭ ئۈچۈن يىغلا سەن ئەۋەل
 ماڭا ئوخشاش تۆلەپ باق بەدەل
 ئاندىن سىنى كۆرەي مەن
 پىشانەڭگە سۆيەي مەن
 سىنى چىن دوس دەپ بىلەي
 سەن كۈلگەندە مەن كۈلەي
 يوقتۇر منىڭ بىرمۇ چىن دوستۇم
 دوسلۇق ئەرزان مۇشۇ ئالەمدە.....

ئەي بالىلار

ئەي بالىلار كېلىڭلار تىز كېلىڭلار تىز
قولۇڭلاردا تال چىۋىقتىن ئات بارمۇ
مەن كېتەي سىلەر بىلەن ئوينىغىلى

بۇ دۇنيانىڭ دەردى كۆپ جەۋىرى كۆپ
ئادەمدە نىمە ئۈچۈن سەۋىرى كۆپ
مەن كېتەي سىلەر بىلەن ئوينىغىلى

ئەي بالىلار ئاكاڭلارنىڭ خىيالى تولا ئارمانى تولا
چوڭ بولدى ئىشىمۇ تولا بەك گۈزەل چۈشىمۇ تولا
مەن قالاي سىلەرگە كۆپ ھەۋەس قىلىپ

بالىلىققا قايتقۇم بار قايتقۇم بار
قايتالمايمەن مىنىڭ قانچە ئامالىم بار
مەن قالاي سىلەرگە كۆپ ھەۋەس قىلىپ

ئاقشەت

كۈلەلمىدى كۆپلىگەن ئادەم
 كۈلگەنلەرگە ھەۋەس قىلىشىپ
 كۈلگەنلەرمۇ كۈلەلمەس بولدى
 بىر بىرىدىن خۇدۇك سىرىشىپ

قالدى ئەمدى كوچىلار تەنھا
 ئۆزى بىلەن ئۆزى سىرىشىپ
 بەختلەرمۇ كەتتى بۇ يەردىن
 قالدى پەقەت تەغدىر تىرىشىپ.....

قالدى نۇرسىز ئۈمۈتسىز كۆزلەر.....
 قالدى سولغۇن غېرىپ چىرايىلار.....
 قەدەملىرى ئېغىر كىشىلەر
 يۈرەكلىرى يېغىر كىشىلەر.....

يەرگەن كوچىسىدا

بىر قىز كۆردۈم يەرگەن كوچىسىدا

جۇل جۇل كۆينەك ئۇنىڭ ئۇچىسىدا

يېشى تېخى ئون ئالتىدە بار

لىكىن ئۆزى يۈرەر خارۇ زار

ئۇ كۆتۈرۈپ كىچىك بوخچىسىنى

ئەسكە ئاپتۇ ئەشۇ ئۇرۇمچىنى

ئۇ ئويلارگەن ئۇرۇمچى جەننەت

قەدىرلىنىدۇ ئۇ يەردە مېھنەت

ئەي سەرگەندار قىز سەرگەندار ئوماق قىز

قالدۇردۇڭ يۈرەگىمدە جاراھەتلىك ئىز....

يەنە شۇ قىزنى كۆردۈم ئۇرۇمچى كوچىسىدا

جۇل جۇل كۆينەك يەنە ئۇچىسىدا

ئۇ كۆتۈرۈپ ئەشۇ زەئىپ تىنىنى

تىلەپ يۈرۈپتۇ بىر بۇردا نېنىنى...

كېچىللىرى دادا سۈپەتلەر قوينىدا

ئوماق قولى رەزگىلەرنىڭ بويىنىدا.....

ئەي سەرگەندار قىز سەرگەندار ئوماق قىز

قالدۇردۇڭ يۈرەگىمدە جاراھەتلىك ئىز....

ئەخمەتجان ئوسمان شېئىرلىرى

كەينىڭلاردىن ئەۋەتتىم قاراڭغۇلۇقنى

بالاغەتكە يەتمەي تۇرۇپلا
يىرتقۇچ ئىستەك قۇشلىرىغا ئۇچراشتىن بۇرۇن،
زۇلمەتلىك مۇساپىلەر بورىنىدا
ئومۇر بويى خىيال سۈرگەنلەر!
ئەي، ئەجدادلىرىم...
مەندىن كېيىن ياشايدىغانلار!

ئەي، تۈن شاخلىرىدا ئېچىلغان
مىۋە بەرمىگەن
چىچەكلەر!

ئەي، يۈزۈڭلارغا بۇرۇنقى زامان
نۇرلۇق تورىنى توقىغانلار!
مەڭگۈلۈكتە ئۇزىغان مەخپىي ئىشكىتەك

تىك تۇرغانلار!

پۇتلىرىڭلار قانغان بوسۇق.

ئادىرېسسزىمۇ

تاپشۇرۇۋالدىم يوللىغان رىسالەڭلارنى

ھەم سىلەرنى ئىزدەي دېگەن نىيەتتە

كەينىڭلاردىن ئەۋەتتىم قاراڭغۇلۇقنى.

ئويلىنىش

1

بۇلۇت

دېۋانمۇ كۆزلىرى كۆرمەس؟

ئۇنىڭ يالغۇز بالىسىمۇ

قولىدىن يېتىلەپ كەلگەن شامال؟

يوقمۇ ئېيتقۇدەك

گۈلدۈرمامىدىن باشقا ناخشىسى؟

توختىسا

بوسۇغدا ھەر يۇرتنىڭ،

تۆكۈلىدۇ كۆز ياشلىرى

نېچۈن بۇ قەدەر؟

2

يوللار

نېچۈن تارتىدۇ قولۇمدىن،

ئاشكارلىماستىن ماڭا سىرنى؟

يوقمۇ ماكانى ئۇپۇقتىن يىراق

مېنى ئېلىپ سەيلە قىلغۇدەك؟

3

قانداق ئۆچمەنلىك ئۇ تۈگمەيدىغان

ئارىسىدا

كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ؟

شەپەق

قۇربانلارنىڭ قېنىمۇ

جەڭ مەيدانىدا يېقىلغان؟

4

پوپىمىدۇر خانىتەڭرى؟

مۇنبىرىمۇ ئۇنىڭ ۋادىلار؟

كېرىستىمۇ

تەۋرەپ تۇرغان بۇلۇتلار؟

سۈرلۈك ئاھاڭدا

ئوقۇيدۇ ۋاراقلاپ دېڭىزى،

چېركاۋىمۇ ئۇنىڭ كائىنات؟

5

قاچانغىچە، قاچاندىن بېرى

ۋەتەن قىلىپ كېلەر ئىدى تاڭ

خورازلارنىڭ بوغۇزىنى؟

6

ھەرقېتىم،

قۇچاقلاپ يەرنى ھەسەن - ھۈسەن،

كۈچەيدۇ ئۇنى كۆتۈرۈشكە.

نەگە ئېلىپ كەتمەكچىكەن؟

7

كېچە دېڭىزمۇ؟

ئاي ئالتۇنېلىق؟

ھەركۈنى

تۇتۇلۇپ ئۇنى ئۇيۇق،

قويۇۋېتەر قايتىدىن.

8

زېرىكتىم...

يوقمۇ دېڭىزنىڭ

دولقۇنلاردىن باشقا سۆزلىرى؟

9

ئەسەرلەر بېرى،

كۆيۈك چۆللەر كۈتەمدۇ مەندىن:

ئېلىپ كەلسەم تۆت پەسلىنى

بىرلەشتۈرۈپ؟

10

قاچانغىچە

سەرسان يۈرەر گۈل ۋە باشاق.

ئۇ بۇياقتا،

بۇ ئۇياقتا؟

مىڭ بىر كىچە

بەس شەھىر زات يىتەر چۆچىگىڭ،
 كىتەي پۈتمەس ۋەھىمە ئىچىدىن.
 قۇياش يانغان نۇرلۇق بىر كۈندۈز،
 ئارتۇق ماڭا مىڭ بىر كىچىدىن.
 مىڭ بىر كىچە، مىڭ بىر كىچە.
 مىڭ بىر كىچە، مىڭ بىر كىچە.

تېلىسىم كىچە كۆزدە يوق ئۇيقۇ،
 ئۆتمۈشۈمنى قالمىدىن ئەسلەپ.
 ئارزۇلايمەن مىڭ بىر كۈندۈزنى،
 چۆچەك لەردىن تەسەللى ئىزلەپ.

مىڭ بىر كىچە، مىڭ بىر كىچە.
 مىڭ بىر كىچە، مىڭ بىر كىچە

دېھقان بولماق تەس

(رۇزى سايىت)

شائىرمەن قىلىمغاچ يالغانغا ھەۋەس ،
سۆزلەيمەن ھەق گەپنى ، يالغاننى ئەمەس ،
بىر ئوت بار يالقۇنى قەلبىمدە پەۋەس ،
شۇ ئوتنىڭ ئۆرتىشى ئەتتى مېنى مەس ،
مەستلىكتە دەۋالاي ، لېكىن مەن پەخەس ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئالەمنىڭ ئابادى دېھقان تەرىدىن ،
چۆللەرنىڭ گۈللىشى ئۇنىڭ بەھرىدىن ،
ئۇ باقار شەھەرنى ، كىچىپ مەرىدىن ،
ئۇنىڭ يوق تاماسى ، تاختا-پەرىدىن ،
پەرقى يوق تۆھپىدە ھەسەل ھەرىدىن ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۇ مۆمىن ، بەك يۇۋاش ، ساددا - مۇلايىم ،
بوشماس ئالقىنى كەتمەندىن دائىم ،
دەر: ئىشلەي بولسا ساق يەتتە ئەزايم ،
تەقدىردە : ئېتىزدىن ئېلىنىمىشلايىم ،
رىسقىمنى ، ئەجرىمنى بەرسۇن خۇدايىم ،

جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

پاراغەت دىلبىرى ئاچقىچە قۇيۇن ،
تۆت پەسل توختىماي كۆرسىتەر ئۇيۇن ،
قىشتا سۇغ ، يازدا ئۇپ ، باھاردا قۇيۇن ،
گاھ كەلكۈن ، گاھ تۇمۇ قىسقۇزار بۇيۇن ،
دەر قىسمەت : جاپاغا خام كىكىر - تۇيۇن ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

قاراشلىق كارا بار ئۇنىڭ بېشىغا ،
يۈگرەيدۇ ئۆستەڭگە - دامبا قېشىغا ،
ۋاقتىنىڭ ئاشقىنى ئېتىز ئىشىغا ،
قورۇقلار ماس كەلمەس ھەرگىز يېشىغا ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۇ - ئۆكۈز تىنىمىسىز تارتىدۇ ساپان ،
شاكراپ تەر دەستىدىن شورلايدۇ چاپان ،
كۆيۈدۇ چۇققىسى ، كۆيۈدۇ تاپان ،
چاڭ - چاڭ يېرىلىپ قانايدۇ ئالقان ،
ئەمما ئۇ ۋايجانلاپ كۆتەرمەس چوقان ،
جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

تېرىمنىڭ كەينىدىن مايسا پەرۋىشى ،
 ھە - دىمەي بۇلدۇ يىغىم تەۋرىشى ،
 ئېتىزدىن بوشسا ئۆينىڭ تەشۋىشى ،
 ئىشەكنىڭ ھاڭرىشى ، قوينىڭ مەرىشى ،
 يىل بۇيى ئۆكسىمەي پىشىپ تەرلىشى
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

كىتىمەن دەۋاتقان ئوسنىڭ نېپى ،
 مېنى تاپ دەۋاتقان ئوغۇتنىڭ كېپى ،
 ئۇششۇيىمەن دەۋاتقان قوناقنىڭ خېپى ،
 تۇرسا سىرت ئالۋىڭى ، ئۆزىنىڭ غېپى ،
 تالچىقسا - ھېرىقسا كېسىلىپ دېپى ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

كېلىدۇ بايراملار ئايەمگە تۇتاش ،
 دېھقاننىڭ بايرىمى ئوتاش ھەم پۇتاش ،
 ئوي - پىكرى ھېيت ئەمەس ھوسۇلنى بوداش ،
 ئايەم شۇ قازناققا كىرسە كۆپرەك ئاش ،
 مەشرىپى - ماتېپى خاماندا ئاداش ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۇ ئەمەس ئۇنۋاندار تەلەيلىك كىشى ،
 توشمايدۇ بىر ئۆمۈر پىنسىيە يېشى ،
 يوق تۆمۈر تاۋاقتا ئۆزۈلمەس ئېشى ،
 يوق مائاش - دەرىجە ئۆستۈرۈش ئىشى ،
 ئايدا ساق ئوتتۇرگۈن ئىشلەر ياز- قىشى ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

چوڭ - كىچىك شىنچىلەر يۇقىلىماس ئۇنى ،
 تەنجىيامۇ شۇيىجىيامۇ ياقلىماس ئۇنى ،
 كانىكول تەتلىلەر ساقلىماس ئۇنى ،
 يوقلايدۇ ، ساقلايدۇ جاپا خاس ئۇنى ،
 شۇ خاسلىق باغاشلاپ سۆيەر راس ئۇنى ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۇ تەرگەن پاختىدىن بىزنىڭ ئۈستى باش ،
 ئۇ چەشلەپ يىغقان دان بىزنىڭ يىگەن ئاش ،
 ھەم شۇنىڭ تەخسىگە چىققان گۆش - ئوتياش ،
 ئۇباققان پىلىدىن بىزنىڭ يوتقان تاش ،
 ئۇ بولغاچ مەرت ھاتەم بىز مۇشۇنداق شاش ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

مەن ، سەن ، ئۇ سەھرايلىق يېزىدىن ئەسلى ،
 دېمەك بىز ئەسلىدىن دېھقاننىڭ ئەسلى ،
 نىسلىدىن ياتلاشقان كۆرمەس بەخت پەسلى ،
 قەدرىنى بىلگەنگە ئۇ ئىللىق يەسلى ،
 يەسلىگە سۆزىمىسۇن قول ، ئاياز پەسلى ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

بەزىلەر دېھقاننى ساغار كالىدەك ،
 ساغقانچە بىلىنەر سۈتى چالىدەك ،
 ئۆزىلا ئاق ، دېھقان كۆڭلى ئالىدەك ،
 مۇڭلانسا تۇپىلار تۆھمەت - يالىدەك ،
 رىسقىغا چاڭ سالىدۇر ئۆگەي بالىدەك ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

بەزىلەر كەتتىغۇ ئەجەپ سوللىشىپ ،
 ھىلىسى يىلىسى باردى مولىشىپ ،
 سەھنىدە تۈزىشىپ توختام قوللىشىپ ،
 "قاتلىنىپ ئاشتى" دەپ دوكلات يوللىشىپ
 مۇكاپات ئېلىشتى تۆرنى گوللىشىپ ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئەللىك كۈن تۇرۇقلۇق تۆھپە ئەمگىكى ،
 يىل بۇيى ئىشلەتتى ھاشار بەگلىكى ،
 رەت قىلسا تۆلەم بار ، قالتىس دەللىكى ،
 ئەرز قىلسا چاقۇندا قالار پەللىكى ،
 دېھقانغا مۇشۇنداق ياشاش تەڭلىكى
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئۆزىلەي دىگەندە ماغدۇر يىللىكى ،
 يۇقۇرغا ئاڭلىنار ئەرز- تىللىكى ،
 ھال سۇراپ كىلىشەر خىزمەت ئۈمىگى ،
 يىتەمدۇ يىلغا دەپ ئوزۇق - يىمىگى ،
 بارى بار نەھاجەت ، ئۇ- بۇ دىمىگى ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دېھقان دەر تەكشۈرۈپ كەلگەن ئۈمەككە ،
 ئوخشايدۇ ھالىمىز ئەتسىز مۇنەككە ،
 بىز گويا قارچۇغا ؛ چۈشكەن تۈنەككە ،
 مۇھتاج بىز يورۇققا ، بىر يار - يۈلەككە ،
 دىمەيمىز بۈگە پىنى سىزدىن بۈلەككە ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ساق تۇرۇپ ئىككى قول - ئىككى پۇتىمىز ،

دەپ تۇرۇپ پايدىلىق پەيتىنى تۇتىمىز ،

تۇتقانچە بوشىشىپ ھەسرەت يۇتىمىز ،

كىملىرىنىڭ پەيلىدىن نابۇت پۇتىمىز ،

قاچانمۇ ئۇتۇلماي ، يىغىپ ئۇتىمىز ،

جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

جەدىۋەللەر ئاشتىغا يوللايدۇ سانى ،

ئالدىۇ سۇيۇرۇپ ئاخىرقى دانى ،

ئالدايدۇ دۆلەتنى ، سېلىپ زىيانى ،

پوچىلىق ، نوچىلىق ، قىنايدۇ جانى ،

جەرىمان توختىماي كولايدۇ يانى ،

جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

يۇرت - يۇرتتىن تەڭلەيدۇ ، كۆڭلەك ، چاپان - كەش ،

ھەشقاللا ئېيتىمىز بولسىمۇ نىمكەش ،

بىز شۇنداق تىلەمچى ، گاداي كۆڭلى غەش ،

قىزىق ئىش يەر مۇنبەت ، ھەر خاماندا چەش ،

بىلىمدۇق كىم جەمىشت ، كىملىر لەيلىۋەش ،

جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

كۆردۈڭلار ھالىمىز شۇقەدەر ناچار ،
 قازناقلار قۇپ - قۇرۇق ، چاشقانمۇ قاچار ،
 يەي دەسە تۈگىدى ، يىمىسە ئاچار ،
 بىز نىچۈن بۇپ قالدۇق بۇ ھالغا دۇچار ،
 كەتسەڭلار " چاقتىڭ " دەپ قەھرىنى چاچار ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

ئوغۇتمۇ پۇل دەيدۇ ، يالتىراقمۇ ھەم ،
 تۈگىمەنمۇ پۇل دەيدۇ ، جىنچىراقمۇ ھەم ،
 پۇل دەيدۇ تاغارمۇ ، تۇقنىقمۇ ھەم ،
 پۇل دەيدۇ يولدىكى بوغنىقمۇ ھەم ،
 پۇل قېنى ؟ پۇل نەدە ؟ غەم ئۈستىگە غەم ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دىسىمۇ مەركەزدىن باي بولسۇن دېھقان ،
 كىمگىدۇر ياقىمىغاچ دېھقانغا ياتقان ،
 ھەددىدىن ئاشماقتا " ئۈچ قالايمىقان " ،
 بەس ! ئەمدى كۈتەرمەي بولمايدۇ چوقان ،!!!!،
 چاچمىغىن سېلىقكەش ، يۈز - كۆزگە قۇقان ،
 جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دېھقاننىڭ بەختىگە سانىما قارا ،

دېھقاننىڭ قەلبىنى ئەيلىمە يارا ،

دېھقاننىڭ يولىغا قازمىغىن ئورا ،

كىم دىدى "دېھقاننىڭ قېنىنى شورا" ؟

دېھقاننىڭ بېشىنى سىلا ! ھال سورا !!!!

جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

دېھقانمۇ ياشىسۇن ، كۈلسۇن ، يايرىسۇن !!!،

دېھقانمۇ جاراڭلىق ئۈندە سايرىسۇن ،

دېھقانمۇ كۆكلىسۇن ، ئۆسسۇن - ئاينىسۇن !،

قازنى ماي كۆرسۇن ، پات - پات قاينىسۇن ،

ئۇ....ھ ! دىسۇن ، ھېيت - بايرام مەشرەپ ئوينىسۇن ،

جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

سەن بىزدەك گەدىنى قاتقان نەدە بار ؟

مىۋە يەپ شاخقا تىغ چاپقان نەدە بار ؟

تۈز بەرگەن تۈزلۈقنى چاققان نەدە بار ؟

دېھقاندىكە ئەل - يۇرتنى باققان نەدە بار ؟

ئېيتىمىساق بولمايدۇ ئۇنىڭ دەردى بار ،

جاھاندا ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس !

شائىرمەن دېھقاننىڭ باغرىدا ئۆسكەن ،
 شائىرمەن ئۇ بەرگەن زاغرىدا ئۆسكەن ،
 شائىرمەن ئۇنىڭ ئاش تاغرىدا ئۆسكەن ،
 شائىرمەن توي كۆرگەن ناغرىدا ئۆسكەن ،
 يالغاننى يازماقتىن راست سۆزلەش تەسكەن ،
 تەس دېسە ھەممىدىن دېھقان بولماق تەس .

تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس

مۇقەددىمە

بۇ دۇنيا دېھقانسىز ئالمايدۇ نەپەس،
دېھقانغا كائىنات قىلار كەن ھەۋەس،
ھاقارات ياغسىمۇ دەيدۇ بولدى بەس،
تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

كائىنات دېھقاندىن تۈرەلگەن نوتا،
قاچارغان قوللاردىن شاخلىغان ھايات.
تۇغۇلغان تەرىدىن بىزگە مەۋجۇتلۇق،
خۇدامۇ ئەڭ بۇرۇن ئۇنىغا قويغان ئات.

<1>

ھاياتنىڭ تۆت پەسلى ئېتىزدا ئۆتەر،
پىژغىرىم بىر ئۇنى يالغۇزلا كۈتەر،
جاپاغا مىلىنىپ دۇنيادىن كىتەر،
تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

ئېتىزنىڭ دەردىدە ئۇيقۇدىن كېچەر،
مول-ھۇسۇل ئىشقىدا ئېتىزدا تۈنەر،
ھالاللاپ پۇل تېپىپ ھالاللىق ئۆتەر،
تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

كۆپ ئىنسان دوست بولماي قاچقاندا قورقۇپ،
جاپاغا قول سۇندى ئۇ بىرىنجى بۇلۇپ،
مائاش ۋە دەم ئېلىش تەمە قىلمىدى،
تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

<2>

شەھەردە يۈرسەن كېرىلىپ بىكار،
تۇققۇزۇڭ تەل بۇلۇپ تىزىلغاچ قاتار،
بىلمەيسەن شۇ نىمەت نەلەردىن چىقار،
بىر جاۋاب دېھقاننىڭ تەرى ھەممىسى.

كۈلسەن مېيىقىڭدا ئەسلىڭنى بىلمەي،
مەنسىتمەي ئالدىڭدا دېھقاننى كۆرسەڭ.
مەرتىۋەڭ بارسىقا يەتسىمۇ سىنىڭ،
ئەجدادىڭ دېھقاندىن تۈرەلگەن بىلسەڭ.

كۈرەڭلەپ سەھراللىق ئەمەسمەن دىمە،
دېھقاننىڭ پۇشتى سەن ئايدا بولساڭمۇ؟

دېھقاننىڭ قۇلىدا تەقدىرىڭ سىنىڭ،
 دېھقانلار جىم ياتسا قۇرساق كۈلەرمۇ؟
 شۇ دېھقان بولغاچقا غەملىرىڭ يوقتۇر،
 كۈنلىرىڭ خىرامان كۆڭلۈڭمۇ توقتۇر،
 شۇ دېھقان بولمىسا كۈن قانداق ئۆتۈر،
 تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

<3>

دۇنيانى گۈل قىلغان تەڭرىمۇ دېھقان،
 ئىنسانغا نان بەرگەن كىشىمۇ دېھقان،
 جاپانىڭ كەينىدىن كۈلگەنمۇ دېھقان،
 تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

چۆل-جەزىر، تاغلارنى كۆكەرتكەنمۇ ئۇ،
 مۇھەببەت ئۇتقۇنى چاققانمۇ بىر ئۇ،
 جاپانى قوغلۇشۇپ تۇتقانمۇ ھەم ئۇ،
 تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

ئاچقۇسىز جاپانى ئەقلىدە ئاچقان،
 تۈگۈنگە ئىچكىرلەپ غەلىبىنى قۇچقان،
 خەلىقنىڭ غەمىدە ئوتتا ياشىغان،
 تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

تەر تۈكۈپ چۆل - جەزىرى قىلدۇ باغ،
 ھەتتاكى ئىززەتلەر ئۇنى تەڭرىتاغ،
 جاپامۇ باش ئىگەر كۆرسە مۇشۇ چاغ،
 تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

كائىنات ئۈچۈن ئۇ ئىككىنچى خۇدا،
 كائىنات ئۈچۈن ئۇ ياشايدۇ ئوتتا.
 كائىنات ئۈچۈن ھەم ھۇزۇردىن كىچىپ،
 كائىنات ئۈچۈنلا تۈگىدۇ قانلار.

<4>

سەن قوغلاپ يۈرگەندە يايىرىغىنى كۈنى،
 يىتەلمەي ياش تۈكۈپ يىغلىغان تۈنى.
 ۋە لېكىن شۇ دېھقان جاپانى قوغلاپ،
 ھەسرەتتە قالسىمۇ تۇتتى ئاخىرى.

ئۇ شۇنداق بەستىلىك، ئۈمىدلىك ئىنسان،
 ئۈمىدى ئارقىلىق ئاينىدى جاھان،
 تەمەننا يىراقتۇر شۇندىنمۇ ئۇندىن،
 تەس دىسە دۇنيادا دېھقان بولماق تەس.

پۇتۇرلى قاپىرىپ قېتىپ كەتسىمۇ؟

يۈزنى قورۇقلار بېسىپ كەتسىمۇ؟

دېھقانلىق بۇرچىدىن تانمىدى ھەيھات،

قەلبىدىن تاراملاپ قانلار ئاقسىمۇ؟

ئەي دېھقان ئەجرىڭگە قايىل كائىنات،

سەن بىلەن شادلىنار، جاللىنار ھايات،

مۇبادا سەن بىزدىن كەتسەڭ يىراقلاپ،

بىلىنەر بۇ ھايات ھەممىمىزگە يات.

سەنىڭسىز بۇ دۇنيا تۇرالمايدۇ دەس،

سەنىڭسىز بۇ ھايات ئالمايدۇ نەپەس،

مەنەتتىن خالىيدۇر، خالىيدۇر روھىڭ،

تەس دېسە دۇنيادا سەندەك بولماق تەس.

خاتىمە

مائاش ۋە دەم ئېلىش بولمىسا ئەگەر،

كىم-كىملەر كۈچەيدۇ تۇپرىقى ئۈچۈن!

ئاھانەت، ھۆرمەتتە يەكلەنسە دائىم،

كىم-كىملەر ياشايدۇ دېھقاندىك پۈتۈن.

شۇ قەدەر ئېغىر سۇنىڭ ئاۋازى

ئابدۇقادر جالالىدىن

شامال، قۇشقاچ ۋە ئورتاق تىل

شامال

ئورتاق بىر تىل

چۈشنىمىز

كۆرسەك ئۇنى ھەممە يەردە؛

لىغشىدىكەن دەرەخلەر

تولغىنىدىكەن ئاپئاق پەردىلەر

شۈبھىلەيدىكەن يوپۇرماقلار

بىزنىڭ قەشقەردە

ھەتتا، ياپونىيىدە.

كانازاۋا* شاماللىرى

سۆزلەيدىكەن ماڭا يەنىلا

ناۋايىدەك شاھانە تىلدا

روژى سايىتتەك سەھرا تىلىدا.

شامال چىقسا بىزنىڭ خوتەندە

قوليازمنىڭ ھىدى كېلىدۇ

كوھمارىمدا ئاشىق - مەشۇقلار

ۋەدىسىنى قۇمغا يازىدۇ

توكيو ئاسمىندا ئېلېكترون ھەرپ

كسالاتالىق يامغۇرغا

ئايلىنىدۇ چاقماقلار بىلەن

كونۇپكا تاختىسىدا كومپيۇتېرنىڭ

چۆكمەكتە قۇش ئۆزلىگەن شۆلگەيلەر.

ماشىنا توختىتىش مەيدانى

بىزنىڭ ياتاق كەينىدە؛

پىرغىرىم ئاپتاپتا قايتۇرغان نۇرى

قورسماقتا يۈرەكلىرىمنى،

بالكونىمدا داتلاشمايدىغان تۆمۈر رىشاتكا

پارقىراپ تۇرسا ئاپتاپتا

قارىچۇقلىرىم سەكرەپ كېتەر قوقاستا.

ياپونىيە ئادەملىرى

قىمىرلىغان ئىنتىزام

ئەينەكتىكى زەررىچىلەردەك

مۇھەببەت

ئاڭا نېپىز يالسىغان شاكىلات

بىز ئۇيغۇرلار

تاسادىپىي يامغۇر

ھەتتا قىشتىمۇ يېغىپ قويىمىز.

ھەممە پەسىل، ھەممە ئىقلىمنى

بىرلا رەڭدە سىزىپ قويىمىز.

باشقىلارنى ئىشلەپ سۆيىمىز

ئۆزىمىزنى چىشلەپ سۆيىمىز

رازىمەن

قانسىراپ تۇرۇپ سۆيۈلۈشكە

قىيامەتتە ئۇيغۇر پېتىم كۆرۈنۈشكە.

مۇمكىن بولسا ئەگەر

يۇرتۇمنىڭ بىر دەقىقىسىنى

قامراپ ئېلىپ نەپىسىم بىلەن

پۈۋلەپ ئۇنى بار ئىشقىم بىلەن

يەر شارىدەك چوڭايتقۇم بار

ياپونىيە، ئامېرىكىنىڭ ئالدىدا

ئانامنى ئولتۇرغۇزۇپ ئالتۇن تەختتە

پەرزەنتىمنى قۇچاقليرىدا

راسا كۈلدۈرۈپ ئويناتقۇم بار.

ھەي...

بۇ يەنىلا بىر رىۋايەت.

پۇل دەۋرىدە ياشاۋاتىمىز

رىۋايەتنىڭ سۇلالىسىنى.

تاشلىمىدۇق ئالۋۇنغا تولغان

قانا ئەتنىڭ پىيالىسىنى .
 ئەجەب سۆيۈملۈك بوپ كەتتى شۇتاپ
 دۆڭكۆۋرۈكنىڭ ئاچچىق موخۇركىسى
 ئۆپكە مگە كەتسىمۇ
 قېنىپ - قېنىپ شورىۋالغۇم بار .
 ئەسلىدە بەگىگۇ ئەمەس ئىدىم مەن ،
 لېكىن ۋۇجۇدۇمدا شېئىرنىڭ قېنى
 بارچە قېلىپلاردىن چىقىپ بېقىشقا
 تۇرۇپ - تۇرۇپ ئۈندەيدۇ مېنى .
 ھاۋاچى تۇرۇبىسىنى كىرگۈزىدىغان
 بىر تۆشۈك بار بىز تۇرغان ئۆيدە
 ئاق قۇشقاچلار باقىدۇ بالىلىرىنى
 مايسىلارنى توشۇپ يىراق - يىراقتىن
 تىزىدۇ ئاۋايلاپ چاڭگىلىرىنى .
 تۈندە تىپىرلىشىپ ، تورۇكلىشىدۇ
 سەھەر سۈكۈتىدە چۇرۇقلىشىدۇ .
 ئۇچۇرما بولغاندا قۇشقاچ بالىلىرى
 مۇراسىم قىلدى قۇشقاچ جامائەتلىرى
 ھەربىر پەرۋاز
 ھەربىر سىناقتا
 جانلىنار مەھەللىنىڭ ساماۋاتلىرى .
 شۇ چاغدا

نېمىنىدۇر ئويلاپ كېتىمەن
 چېكىنى تاپاي دەپ خىياللىرىمنىڭ
 مۇنچىغا تۇغما بولۇپ كىرىپ كېتىمەن.
 قۇش كۆكسىگە ئوخشايدۇ مۇنچا
 ئېرىپ كېتەر دۇنيانىڭ جىنايەتلىرى
 تىكەنلىك سىملاردا قاشالانغان
 تەلىمات، ئوتتۇپىيە ئىمارەتلىرى.
 «قولۇمنى قولۇمغا ئۇردۇم.
 ئەكىس سادا يەتكەن جايدا
 خىرە يېنىپ تۇرار ئاي»**
 مۇنچىنىڭ تېمىدا ھورلانغان ئەينەك،
 ئېلىپ كەتكەن ئۇزاققا
 ساكۇرا گۈلىنىڭ شىۋىلىشىنى.
 يېتىپ باردىم ئۇنى قوغلاپ
 كۆيگەن خاتىرەمنىڭ كۈلى ئىچىدىن
 تاڭ ئۆرلەپ
 ئۆزىگە ئىزدەمەكتە جاي.
 كىتابلاردا
 بىلىمىزلىك مىكرولىرى
 پەيلاسوپلارنىڭ جاۋاڭلىرىدا
 ئاخىرەتنىڭ قۇرتلىرى
 ئېۋەنسز ئاسمىنىدا تاغ چوققىسىنىڭ

تارىخنىڭ خۇراپى بۇلۇتلىرى.

كەل، جەمىلە ***

مېۋە شۇنچە قىممەت ئىكەن.

بىر يۇتۇم قۇي ئالما سۈيىدىن،

قوشۇۋەتكەن ئۇنىڭغا ئازراق،

تومۇرۇڭنىڭ ھارارىتىدىن

بىردەم بولسىمۇ

تىل ھەققىدە سۆزلەشمەيلى

پەلسەپە كىتابلىرىنى يېپىپ قويايلى؛

ئەرۋاھقىلا ئوخشاپ كېتەر بۇ دۇنيا

يوقسۇزلۇققا باشلاپ بارار ئۇ گويا

چىقىپ كەتسۇن تۇتۇندەك مېڭىپ

ئىشك، دېرىزىلەرنى ئېچىپ قويايلى.

شامال

ئورتاق بىر تىل

ھەرقانداق چۈشەنسەك بولىدۇ ئۇنى،

كەتمەن بىلەن كومپيۇتېر ئارىلىقىدا

جۈدىمەكتە بۇلبۇلنىڭ ئۇنى.

شەھەر ھوشسىز

نۇر ئالغىنىدا

قالدۇق چۈشنىكسىزلىك ھەممىسى ئۇنىڭ

تىلىنىڭ مۇددىئاسى سۈكۈتتۇ ئاخىر

توختاپ قالايلى مۇشۇ يەردە

نېمە بولاركن ئاخىرىدا.

قۇم كۆلچىكى

ياتىقىم كە يىندە قۇم كۆلچىكى

بالىلار ئويناش ئۈچۈن كېلىپ تۇرار.

يوقالغان بىر نەرسىنى ئىزدىگەندەك

مۇلايىم قۇم تېگىنى قېزىپ تۇرار.

ياتىقىم كە يىندە قۇم كۆلچىكى

قارايمەن كىتاب ئوقۇپ تېلىققاندا.

قۇم مېنىڭ بولۇپ قالار سىرداشلىرىم

ئاقار سۆز ئارىسىدا ئېزىققاندا.

ياتىقىم كە يىندە قۇم كۆلچىكى،

چىڭقى چۈش ئاپتېپىدا قىزىپ تۇرار.

يۇرتۇمنىڭ سەھراسىنى خىيال قىلىپ

سىقىلغان يۈرىكىمنى سېزىپ تۇرار.

ياتىقىم كە يىندە قۇم كۆلچىكى

چۈش كۆرەر بالىلارنىڭ ئالدىنىدا.

دېڭىزغا بېرىپ كېلەر بىز كۆرمەستە

ئولتۇرۇپ سۈبھىلەرنىڭ سالىقىدا

ئادەم بولماق تەس

مۆمىنجان ئابدۇۋايىت ئەرتىل

ئۆڭمە ھەركىم ھەرنېمە دەپ كۆرىدۇ
ئوڭ ئىشىنى ئۆزىچە «چەپ» كۆرىدۇ
ئەگرى ماڭ، تۈز ماڭ ئويۇن زەپ كۆرىدۇ
سنى ئوقۇتماقنى باب - ئەپ كۆرىدۇ
سىلكىسەڭ، رەنجىدۇ دەپ: «خەپ» كۆرىدۇ

گۈل ئىرۇر سائىلمۇ جىق بەرسەڭ ئەگەر
دەر: «بىخىل» يەردىن باشقنى تەرسەڭ ئەگەر
تاشبورانسەن مەيدىنى كەرسەڭ ئەگەر
«تۈلكە!» دەر كەمتەر بولۇپ يۈرسەڭ ئەگەر
«مەن ئۆزۈم قانداق؟» نى بىئەپ كۆرىدۇ

مەسلىھەت بەرمەككە كەلگەي ئات چىپىپ
سەمىرسەڭ، ئورۇقنى سەنچۈن ئۈلگە قىپ
سۈيىنى دەريا كۆڭۈلىنىڭ ئېچىتىپ
ئوتقا ياغ ياكى يېغىرغا تۇز سېپىپ
«تۈز» كۆڭۈل - قەلىپنى بىزەپ كۆرىدۇ

دەيدۇ «يۈزسىز!» شىلتىساڭ ھەق خەنجىرى
قىل سۈكۈت، كۆرشاھ قۇمۇشنىڭ شىلدىرى
ئوڭ - سولدا نەخ نىگاھلار نەشتىرى
كۆرسىتىپ سەنچۈن «ئەقىدە» چەمبىرى
مۈجمەل خائىشقا ئۈندەپ كۆرىدۇ

ئوينىساڭ - كۈلسەڭ پۇتى پاتقاقتا دەر
سەللە ئورا، مەقسىتى قۇيماقتا دەر
بىيساڭ، كۈللى ھارام يۇتماقتا دەر
قىسقا قول بولساڭ، تىلەپ سۇنماقتا... دەر

بىر باھا بەرمەكنى چوڭ گەپ كۆرىدۇ

كۆكتە ئاي بولساڭ، دېغىڭ چۆچەك بولۇر
تون گۈلۈڭگە بىر تىكەن دەستەك بولۇر
كۆڭلىدە پاكىزلىقىڭغا شەك بولۇر
دەتالاشتا ئىچ سىرىڭ يەشمەك بولۇر
كۈلمە، ئۇ بۇندىن ئېسىل نەپ كۆرىدۇ

تاۋلىماق مۇشكۈل تۆمۈردىن گالاڭ پولات
مىسنى زەرقىلماق ئەمەس ئاددى ساۋات
ۋەزنى بار ئادەم بولۇش تەس، ئىيتىما داد
ئادىمىيلىك كوزىرىڭنى قىل پارات
ھەممىنى ئەل رايى ئۆلچەپ كۆرىدۇ.

چىن تۆمۈر باتۇر

غەنىزات ئۇيغۇر

چاقنايدۇ چوغ

سوغۇق كېچىدە...!

.....

مىسران قىلىچ قولىدا تەنھا

ئولتۇرىدۇ چىن تۆمۈر باتۇر

جىمجىتتىن ئورمان ئىچىدە.

خىيالىدا مەسۇم سىڭلىسى.

(ئالما پۇراپ كەپە ئىچىدە ،

ئاكسىنى سېغىنغان گۆدەك)

مەختۇمسۇلا ئولتۇرار يالغۇز

ئوچاقتىكى قوقاسنى پۇۋلەپ ،

سېسىق پۇراپ كۆيدۇ تېزەك.

ئۇ

ئاسمىسىمۇ بويىنغا مارجان ،

ساھىبجامال ئىدى پەرىدەك.

چاچ تارايتتى ئېرىق بويىدا ،

ئېقىن سۇدا كۆرۈپ ئەكسنى ،

(ئېمە قىلسۇن ئۇ چاغدا ئەينەك !؟)

ئېقىن سۇغا چۈشكەن سۇمبۇل چاچ

بولۇپ پىلتا قارا قىسمەتكە

سۇ يۈزىدە ئاقار يىلاندىكە....

سۇمبۇل چاچقا باغلانغان قارام-

مانجۇ شاھزادىسى بولۇپ پايىپتەك

لەشكەر تارتىپ بىچارە جاننى

ئەل قىلماقنى ئىستەيدۇ تېزىرەك.

شكار قىلىپ يانغان چىن تۆمۈر

سىڭلىسىنى تاپالماي ئۆيدىن

تولغىنىدۇ قىلىچ بىسىدا.

سىڭلىسىنى مانجۇ قولىدىن

قۇتقازماقنى ئويلاپ كۈنۈ - تۈن ،

ئولتۇرىدۇ ئوچاق قېشىدا.

كۆزلىرىدە ئويغانغان ئالەم ،

ياۋ كۆزىگە سانجىلار مەختەك.

كۆزۈرلىرى تۈگەيدۇ ئېقىپ

(قېرىنداشلىق ئوتى - پىراقى

ياش ئاققۇزۇپ كۆزىدىن سەلدەك (

چاقنايدۇ چوغ

سوغۇق كېچىدە...!

مىسران قىلىچ قولىدا تەنھا

ئولتۇرىدۇ چىن تۆمۈر باتۇر

جىجىتقىنا ئورمان ئىچىدە.....

1994-يىل ، يانۋار

قەشقەر

تۈگمەن

1

تارىخنىڭ

ئېگىز - پەس داۋانلىرىدا

ئەجدادتىن - ئەۋلادقا تاراتتىڭ مېھىر.

ئەزگىنىڭ دان ئەمەس

مۇشەققەت تېغى

تاغلارغا مۇجەسسەم كۈرمىڭ سىر - سېھىر....

نەكى تاغ

خىسلىتىڭ تاغلاردىن يۈكسەك

(ئاھ....!)

قانداق چىدىغاي ساڭا بۇ يۈرەك...!)

تارىخنىڭ تاغلاردىن تۇرسا قەدىمىي

ئۇن - تىنسىز كۆز يۇمساڭ خۇشمۇ دېمەيلا ،

يازمىسا ھېچ شائىر ۋاپاتىڭ ئۈچۈن

قايغۇلۇق مەرسىيە -

بىر پارچە شېئىر ؟....!!!

2

سەن بولغاچ كۆكلەرگە تاقاشقان بەستىم ،
 سەن بولغاچ ھەيۋەمدىن تىترىگەن ئاسمان...!
 سەن بولغاچ ئالدىمدا تىز پۈككەن دۇنيا ،
 سەن ماڭا ھەر مىنۇت بولغان پاسىيان...!!!

ئې.....

قانداق ئۇنتۇيمەن ئەجرىڭنى سېنىڭ
 جىسمىمدا جان بولۇپ تۇرغاندا نېنىڭ ،
 سەن بەرگەن
 ھارارەت تەپتىدە جاھان
 نۇرلىنىپ تاغ - دالا بولسا گۈلىستان ؟...!
 يازمىسا ھېچ شائىر ۋاپاتىڭ ئۈچۈن
 قايغۇلۇق مەرسىيە ۋە ياكى داستان ؟...!!!

3

ئاھ قەدرىڭ بىباھا
 (بىلىمدۇق ئۇنى)
 تۇرسىمۇ قوللاردا ئۇيغۇرنىڭ نېنى.
 يادلايدۇ ۋە لېكىن نامىڭنى دۇنيا ،
 دىللاردا ئاقىدۇ مەڭگۈ نۇر بولۇپ

كويلاڭدا ھالاللىق - پاكلىق ئېقىنى....!!!
 سەن تۇغقان ھەر سەھەر شۇقەدەر تاتلىق ،
 سەن ئاچقان قەدەملەر
 يۈكسىلىش ھايات!.....!
 ئەجدادىم
 ئىلىڭىدىن تاپقان كۈچ - ئەقىل
 بەرقىڭدە چېچەكلەپ سولماس گاڭ قانات....!!

 يەر شارى ئايلاندى سېنى تەققاسلاپ ،
 ئۆگەتتىڭ ئۇنىڭغا بولۇشنى بەردەم....!
 خىسلىتىڭ بېغىشلاش
 قەيسەرلىك ، مەردلىك
 سەن بىلەن ئىقبالغا يۈز ئاچتى ئادەم....!!

 سەن بىلەن ھاياتلىق بولدى مۇستەھكەم
 سەن بەرگەن ئەقىلدىن نۇرلاندى ئىلىم.
 ئۇن زاۋۇتى ئاتالدى پەرزەنتىڭ
 ئەمما ،
 كەتكەچ سەن بىمەھەل -
 شۇنداق تۇيۇقسىز
 سەن ئۈچۈن مۇڭلىنىپ يىغلايدۇ دىلىم....!

.....

ئەزگىنىڭ دان ئەمەس

مۇشەققەت تېغى

تاغلارغا مۇجەسسەم كۆرمىڭ سىر - سېپەر....

نەكى تاغ ، خىسلىتىڭ تاغلاردىن يۈكسەك

(ئاھ....!)

قانداق چىدىغاي ساڭا بۇ يۈرەك...

ئۇن - تىنىسىز كۆز يۇمساڭ خۇشمۇ دېمەيلا

(تارىخىڭ تاغلاردىن تۇرسا قەدىمىي)

يازىمسا ھېچ شائىر ۋاپاتىڭ ئۈچۈن

قايغۇلۇق مەرسىيە - بىر پارچە شېئىر ؟!!!

2007-يىل ، 8 - نويابىر ، قەشقەر

نىگارىستان

(جاللات)

ئىزھار قىلدىم قاپائەتلىك سېرىمنى ،
 دىمەك بۇ - ئولۇمدىن ساخا بىشارەت .
 چەكسىز تىمتاسلىق قورشىدۇ سىنى ،
 سىنىڭ كورۇنمەس سېرىڭمۇ يوقتۇر
 ئوڭ كوزۇمنى كور قىلىپ بۇگۈن ...
 ئەلەم بىلەن ئۆتكۈزۈپ ئىشرەت .
 كۈن پىتىشتىن ئاڭلىدىم نەپرەت .
 سەيشەنبىدە چىقتىم سەپەرگە ،
 شۇ يىغاڭنى بۇقەبرەمگە كومۇۋەت .
 بۇ دۇنيادىن ئازاپ ئىزلەپ بولما ئاۋارە ،
 بۇ ئويۇمدىن ئاشۇ يىراق قۇملۇقلارغا كەت .

پىرچەڭگى جەسىدى ...

بوران ھۇۋلايدۇ

ئۆركەشلەيدۇ قانىغان بوران ...

سېنىڭ ئولۇش نوۋىتىڭ ئەمەس ،
 سۇكەلسە ئويۇڭگە ئەمەستۇر توپان .
 ئەي!! سۇرگۇن پەرىزات ئەسلىگىن مېنى ،
 شاھزادە بىر قاندا ئۇخلاپ ياتىدۇ ...
 ئولۇككە كويۇنۇش پەرىزدۇر -جانان .

ھاياتلىق چاچىدۇ توزانلىرىنى ئولۇمنىڭ ،
 قەلبىڭدىكى قىنىڭنى ھىس قىلمىساڭ پاك ئەمەس .
 نېمە دىگەن دەھشەتلىك - يىغلىمىغىن - يىغلىما ،
 بۇ تىنىمنى دەرەخكە ئىسىپ قويسام قۇربانلىق ..
 مەن چاپلاشقان ئولۇمنى ناپاك دېمە - ئويلما !!

نىگارىستان ئولۇم ئاۋازى ،
 ئولۇمىستان قاندىكى تەشۋىش .

نىگارىستان مەندىكى سېھىر ،
 شۇ قەبرىمدىن مېنى ئوقۇپ چىق !!!

ئاپتۇرى: گۈلىستان مۇنەببىدىن جاللات

مۇقام

ئىزدىنىش مۇنبىرىدىن ئۆزھال

ئېسىپ قايغۇنى دارىغا يىنىپ تۇرغان نىداهىم بار
تۇرتۇپ غەپلەتنى ئويغاتقان دۇتارتەنبۇرساتارىم بار
جاھان كەزگەن قەلەندەرنىڭ بىئازار كۆلكىسى ماتەم
بىغشلاپ ھەرنەپەس شاتلىق كۆيى ياغراق باھارىم بار.

ئون ئىككى ئايغا ئوخشايدۇ يۈزىدە قىلچە نوقسان يوق
مىسكىن دىلغا بىرىپ ئاپتاپ جۇلا داستان سىگاھىم بار.
ئىزى ئۆچمەس قەدەملەرنىڭ مەھرىلىك قەلبىدە ئاتەش-
نەپەستە ئوت بۇلۇپ يانغان مىنىڭ ئۆلمەس ساداهىم بار.

جاھان ئەھلىنى تاڭ قويغان ئوشاق ھەم پەنجىگاھ بىرلەن ،
ئۆمىتىن قەلبى مۇستەسنا كىشىگە چارىگاھىم بار.
ئىراقتىن زەرگە ئايلاندى ئىقىپ مەخزىمىگە بىر تال ياش
چىلىنسا راي بىلەن پەشۇ شىپاھدۇر دىلدا ئاھىمغا.

باياتقا كەلگىچە نۆۋۋەت جىنىم ھەلقۇمدا توختايدۇ
 قالۇننىڭ تارىغا مەستخۇش ئېيتىپ بولماس بايانىم بار.
 لەھەتنىڭ باغرىنى تىلغاپ كىلەر مۇسەھىزات مەغرۇر
 زەبۇن كۇڭلۇمنى چالغۇتقان بۇ كۇيگە بىر سالامىم بار

 ئۇسۇل كۆركىگە يول باشلاپ كىلەر بىردىن ساما مەشرەپ
 سەلىقە قاينىغان جايدا ئۇلۇغ ئەجداتلىرىم پەيدا
 چۇشۇرگە پەللىسى جانغا ئارام ھىسى بەخش ئەتكەي
 جاراڭلىق داپ ساداسىدىن ئۆزىن ئىستەيدۇ ھۇۋەيدا

 ئۇلۇغ ئەجدات مىراسى بۇ روھىيەت سىزىمى كۆركەم
 ھاتەمۇ تاڭ قالار ئەردى ئەگەر ئاڭلاش نىسپ بولسا
 سۇتۇق بابۇرنى ھەيرەتتە قويۇپ كەلمىش ئۇلۇغ كۆيدىن
 تاپاي بەختىنى بىر لەھزە چىلىپ تەنبۇرنى مەرغۇلغا.

 سۇجۇپنىڭ كۆيىدىن تاپتىم تەزنىڭ قىيامىنى
 كۈسەننى لەرزىگە سالغان مۇقەددىمە داۋامىنى
 يىقىپ مۇقام شاھ مەشرەپكە يىتۈك شائىرغا ئايلاندى
 ئۆزەلمەس تەقدىرى قىسمەت ئۇنىڭ كۆچ ھەم - مادارىنى

 فارابى دىدىلەر شۇنداق جاھاننىڭ سىرلىرىن بىلسەڭ
 ئىشتىكەيسەن ئەجەمنى ھەم يىشلىگەي بار تۇگۇن بۇندا

ناۋايى ئاڭلىسا دائىم شېئىر ئىلھامنى ئىزدەيدۇ

ئەزىز بولمىسا قوغدارمۇ تىكىپ جاننى ئاماننىسا

تۇرداخۇن ياڭرىتىپ كەلدى يىڭى دەۋرانغا يول باشلاپ

ئەزىزى ئىيتىلەر يوقتۇر مۇقامدەك مۆجىزە دۇنيادا

مانا شەۋقىمۇ بوش كەلمەي تالايلاپ نەزىملەر تۈزدى

پىقىرمۇ ھەم بەخش ئەتتى ئۆزىگە بىر ئىسىم بۇندا

پەخىرلەن ئەي مۇغەننىلەر مۇقام ئىيتماق شەرەپ شاندۇر

مۇقامنىڭ دەۋرى دەۋرانى ئەبەتكە باغۇ بوستاندۇر

مۇقام ھەغداسى ئوسمانغا تىلەيمەن تىنىچ ئامانلىقنى

ئەزىزلەر يايىرىغاي قۇشتەك سەھەر ئاخشام گۈلۇستاندا

ئۇلۇغ ئەجدات ئىزىدۇر بۇ ئەبەتلىك كۈيگە ئايلانغان

ئەسىرلەر ئالمىشىپ ئەۋلات بىشدا تاج بۇلۇپ قالغان

بۇقۇلداپ يىغلىغان ناغرا يەنە بىر كۈينى ئىستەيدۇ

بەختلىك بىزدە ھەر ئەۋلات بۇ كۈينى بىر قىتىم چالغان

تونۇشۇش

يول بويىدا بىر تال گۈل بولۇپ،
ئۆتسە ئۇ دەپ تۇرساممەن كۈتۈپ.
سوزۇلغاندا تاقەت رىشتىسى
كېلىپ قالساڭ سەن
ئالساڭ مېنى دەرھال ھەم كۈلۈپ،
تونالامتىڭ
دېمىسەممۇ جانانم بۇ مەن.

ئاي نۇرىغا كەتسەم قېتىلىپ
ھارارەتكە تولغان سېغىنچىم،
كېرىپ كەلسەم ئاي نۇرى بولۇپ
تونارسەنمۇ
كۆزلىرىڭنى ئۈنسەنمە قىلىپ.

سېنىڭ ئۈچۈن بولغۇم بار مېنىڭ
جاھاندىكى ھەممىلا نەرسە.
ئايغ ئىزىڭ چۈشكەن تۇپراق
سەن سۆيۈلۈپ ئۆتكەن بىر دەرەخ
بىر گۈل

سېنى سۆيۈندۈرگەن

پەقەت

تونالسا سېنىڭ يۈرىكىڭ.

1993 - يىل 8 - نوپۇس، ئۈرۈمچى

قاشتېشى

قوللىرىمدا سۈزۈك قاشتېشى،
ئوت تارايدۇ ئۇنىڭدىن لېكىن.
دەپ قالسەن ساقلىدى قانداق،
گۈپلا كۆيۈپ كەتمەستىن زېمىن.

قوللىرىمدا سۈزۈك قاشتېشى،
بىر گۈزەل كۆي تارار قېتىدىن.
كىم بىلىدۇ سىر باردۇر قانداق،
ئاڭلاپ - ئاڭلاپ قانمايدۇ زېمىن.

قوللىرىمدا سۈزۈك قاشتېشى،
مېنىڭكى ئۇ، مېنىڭكى بىلگىن.
شۇڭا قۇياش كۆيەر بوپ كۈندەش،
شۇڭا دەردلىك تولغىنار زېمىن.

1993-يىل 11 - نوپابىر، ئۈرۈمچى

قار ياغقان ئاخشىمى

قار ياغمىدى، ياغدى گۈل - چېچەك،

قۇچقىمغا ياغقان كەبى سەن.

ئەركىلەيسەن، كۈلكەڭ بىغۇبار،

قۇچقىمدا بوۋاق سەبىي، سەن.

قار ياغمىدى، ياغدى بىر ئۇپۇق،

بولۇپ قالدۇق يۇلتۇزلىرى بىز.

ئۆركەشلىدى خىيالىمىزدا

بۇزغۇن بىلەن تولغان كۆك دېڭىز.

1993-يىل 27 - نوپابىر، ئۈرۈمچى

بەخت

تاشلار ئۈندى

پېتىش ئۈچۈن پۈتۈڭغا

ئەتە مېڭىپ قالار يولۇڭغا.

بۇلاقلاردا قاتتى مۇز

كېلىشىڭنى ئاڭلاپ.

چېچەكلىدى كىچىككە

ئاينىڭ نۇرى بولۇپ ھەم ئازاب.

تاغلار مىندى سۈكۈتكە

ساڭا قىيا باقماستىن تېخى.

مەن ئۆگەندىم قوشاق توقۇشنى،

بىلىمەي تۇرۇپ نېمىلىكىڭنى.

1993-يىل 2 - دىكابىر، ئۈرۈمچى

ئۆڭكۈر

قاراڭغۇدا مەن بىلمىگەن نەرسە بار،
 مۇھەببەتتۇ بەلكىم تېتىپ باقمىغان.
 قۇياش بولۇپ كۆرۈنىدۇ، يۈرەكنى -
 باسسا ئەگەر بەزەن ھەسرەت ھەم پىغان.

ياق، يول باردۇر ياتقان كۈتۈپ مېڭىشنى،
 ياق، باردۇر كولاپ قويغان بىر ئورا.
 قارا ئۆڭكۈر تەۋرەتمەكتە قەلبىمنى،
 سېغىنىشنىڭ قۇياشداك ئۇ گۇيا.

1993-يىل 20 - دىكابىر، ئۈرۈمچى

نۇزۇگۇم

رەيھان سەندەك ئېچىلماس،

ھەر ياپرىقنىڭ بىر قۇياش.

دەريا سەندەك ئاقماس،

تامچە يېشىك

قويار داغدا دېڭىزنى.

قىزلار سەندەك تۇغۇلماس،

ئەگەشتۈرۈپ كەتكەن سەن

دەرگاھىڭغا ھەممە يۇلتۇزنى...

1993-يىل 32 - دىكابىر،

بەختىڭگە مىڭ ئەپسۇس بولالمىدىم قوش

بەختىڭگە مىڭ ئەپسۇس بولالمىدىم قوش،
 بەك ئاددىي بەندىمەن يۈرەكلىرىم قان.
 كۆڭلۈڭنى ئۇتۇشقا توقالمىدىم كۈي،
 كۆرگەندە يامان چۈش سەن ئەي جانىجان.

بەختىڭگە مىڭ ئەپسۇس بولالمىدىم تاڭ،
 بەك ئاددىي بەندىمەن يۈرەكلىرىم قان.
 ئاپتاپ بوپ يېشىڭنى قۇرۇتالمىدىم،
 چەكلىمەن پەقەتلا ئاھ ئۇنىسىز پىغان...

بەختىڭگە مىڭ ئەپسۇس بولالمىدىم قوش،
 غېمىڭنى كېتىشكە يىراققا ئېلىپ.
 بەختىڭگە مىڭ ئەپسۇس قويالمىدىم مەن،
 ئەبەدىلىك بەختىڭنى دىلىڭغا سېلىپ.

بەختىڭگە مىڭ ئەپسۇس بولالمىدىم قوش،
 بەك ئاددىي بەندىمەن يۈرەكلىرىم قان...
 تىلىدىم پەقەتلا كېچەڭگە بىر چۈش،
 ئىللىق ھەم نۇرلۇق ھەم قۇياش پارلىغان.

1993-يىلى 24 - دىكابىر، ئۈرۈمچى

مەۋجۇدلىق - 1

ئىككى بەتكە بىر پارچە قوشاق،

كېلىشتۈرۈپ يازالمىساممۇ

سۆيەلەيمەن سېنى قاقشىتىپ.

قېتىپ قالسا لېۋىمدە كۈلكەم

باقالمىسا قۇياش پېتىنىپ.

كېتەلەيسەن پەقەت سەن ئۇنى

سۆيگۈڭ بىلەن ئاستا ئېرىتىپ.

مەن سۆيگۈگە قانمىغان ئادەم،

قەلبىم چاك - چاك يېرىلغان بىر چۆل.

سەن بىر ئالەم ياشارغان پەقەت،

شۇ چۆل ئۈچۈن بولۇپ تەنھا گۈل...

1994-يىل 7 - يانۋار، ئۈرۈمچى

باياۋان - 1

1

چېقىلارمەن تاڭ قىلىپ چەكسەڭ،

جامالىڭنى كۆرسىتەر ئەمما

تولۇق قىلىپ ھەر بىر سۇنۇقۇم.

ئەگەر ماڭا قىلماق بولساڭ سۆز

ئېغىزىڭ ھېچ مىدىرلىمىسىمۇ

نېمە دېمەكچىسەن

ئاڭلاپ بولار ھەممىنى قۇلۇقۇم.

كېلەر بولساڭ

كېلىشنى ھەم قىلساڭ خىيال،

يۈرىكىم

بولار دەرھال يولغا ئايلىنىپ.

كۆرۈشۈشنى ئىستەيمەن

كەلمەيسەن ئەمما.

سۆيۈشنى ئىستەيمەن

سۆيۈمەيسەن ئەمما.

2

قانچىنچى ئادەممەن بۇ ئالەمدە،
تۇغۇلغان يەنە قانچىنچى بولۇپ؟
بىلمەيمەن كۆكسۈمدىكى
شۇ كىچىك يۈرەك
قاچان قالدى
بۇ ئۇلۇغ ئوتلارغا تولۇپ.
تىكىلىمەن ئۇزاقتىن ئۇزاق
ئۆزۈم بىلىمگەن خىيالىمدىكى بىر يولغا.
شۇ يولدا كېلەر
يۈرىكىمدىكى ئوتنىڭ تىلىنى ئۇققۇچى.
تەنلىرى گۆش، بىزگە ئوخشاش
بىر ئادەم تۇرۇپ
شۇ ئوتلارنى يۇتۇپ ئۆتكۈچى.

3

دېيەلمىگەن گەپلىرىم تولا،
سورىسا بىرەرى دېمەيمەن ئەمما.
ماڭمىغان يوللىرىم تولا،
ماڭ دېسە بىرەرى ماڭمايمەن ئەمما.
ئېچىلمىغان سىرلارنىڭ ئېچىلمىغىنى خوپ،

كېيىن

ئۆلۈمنىڭ تۇنجى كېچىسى،

چۈشەندۈرگەي مېنى، يۈرىكىمنى

شۇ دېيىلمىگەن گەپ

شۇ ماڭمىغان يول

ئورنىدىن تۇرۇپ.

4

سالام خەتلىرىڭنى كۆيدۈرمەكچى ئىدىم،

خەتلىرىڭ كۆيدۈردى ۋە لېكىن مېنى.

كۈل قىلدى كۆز يېشىڭ مەغرۇرلىقىمنى،

ئاھلىرىڭ ئۆلتۈردى بۇ يۈرىكىمنى.

ئۆزۈمنى كۆيدۈردۈم، ئۆزۈمنى خالاس،

خىيالىمدا سەن يەنە غالىپ.

سېغىنىشىم كۆكىدە شاھسەن

مېنى قىيناپ تۇرغان شۇنچە ئاجايىپ.

1995-يىل 30 - مارت ئۈرۈمچى

بۈگۈن جۈمە

بۈگۈن جۈمە گە بارمىدىم
 بارماسلىقىم بارالماسلىقتىن ئەمەس
 جۈمە مېنى ماگىنتتەك تارتىپ تۇرىدۇ
 لېكىن بارمايمەن
 خۇددى تۆمۈرلۈك خۇسۇسىيىتىدىن ئايرىلىپ قېلىپ
 ماگىنتقا چاپلىشالمىغان
 بىر تۆمۈر كەبى
 ياق، تۆمۈرلۈك خۇسۇسىيىتىدىن ئايرىلغان تۆمۈرنى
 تۆمۈر دېگىلى بولمايدۇ
 ئۇنداقتا نېمە دېيىش كېرەك؟
 ئىنسانلىق خۇسۇسىيىتىدىن ئايرىلغان ئادەملەرنىمۇ
 ئادەم دەيمىزغۇ؟
 چوشقا گۆشى يېمەي ھاراق ئىچكەن كىشىلەرمۇ
 ئۆزىنى دەيدۇ مۇسۇلمان
 پارە يەيدىغان پارتىيە ئەزالىرىمۇ
 ھەر ئايدا پارتىيە بەدىلى تاپشۇرىدۇ

جۈمە گە بارمىدىم
باردىم جۈمە دېگەن ئاغىنە مىنىڭكىگە
قېنىمىزدىن ھاراق ياساپ
جېنىمىزدىن كوزا ياساپ
ئۆزىمىزگە سېلىپ ئازاب
ئىچىپ - ئىچىپ مەي بولغىلى
شەيتان ئۈچۈن سەي بولغىلى
ياندۇرغاندا قەي بولغىلى

جۈمە دېگەن ئاغىنەم
ھاراق كۆتۈرىدۇ
گەرچە ئايالى ئۈچۈن
بىر چەينەك سۇ كۆتۈرۈشكە ئىرنىسىمۇ
ھەقىقەت ئۈچۈن بىر جۈملە سۆز
خەلقى ئۈچۈن بىر جۈملە سۆز
قىلىشقا ئىرنىسىمۇ
توختىماستىن ھاراق ئىچىدۇ
ئۇ دەيدۇ
«ھاراق ئىچىشىم دەرتتىن ئەمەس
ئىشقى ئۈچۈن ئىچىمەن
ھەق سۆزلىگەننىڭ نېمە پايدىسى؟
تۆھمەت چاپلار سۇخەنچىلەر

تۇتۇپ كېتەر ساقچىلار
 يەنە قانداقتۇر كېلىشمە سىلىك
 كۈتۈپ تۇرار ھەقىقەتنى
 يۈك كۆتۈرمىگەن بىلەن ھاراق كۆتۈرمىگەن
 مەن كۆتۈرگەنگە ھاراق تۈگەپ قالمايدۇ
 ھەر بىر ناھىيىدە بىردىن زاۋۇت
 بىز ئۈچۈن توختىماي ھاراق ئىشلەيدۇ».....

ئۇ ئەنە شۇنداق سۆزلەپ كېتىدۇ
 ئۇنىڭ مەستلىكىدىكى بۇ گېپىنى
 ھېچكىم ئاڭلىمايدۇ
 سۇخەنچى ئاڭلىمايدۇ
 ساقچى ئاڭلىمايدۇ
 ھېچكىم ئۇنىڭغا تۆھمەت چاپلىمايدۇ
 ھېچكىم ئۇنى تۇتۇپ كەتمەيدۇ
 ھەتتا ئۇنىڭ سۆزلىرىنى مەنمۇ ئاڭلىمايمەن

ئاغىنەم جۈمە
 ئىسمى جۈمە بولسىمۇ
 جۈمەنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدۇ
 ئىسمى ئىسلام تۇرۇپ ئىسلامنى بىلمىگەن
 ئىسمى تالىپ تۇرۇپ دىندا ئوقۇمىغان

ئىسمى ئىمام تۇرۇپ بوتكىدا ھاراق ساتىدىغان

ئىسمى قەھرىمان تۇرۇپ قەھرىمانلىق قىلىپ باقمىغان

بىر لالما ئىت كۆرسىمۇ قېچىپ كېتىدىغان

ئادەملەر كەبى.

شۇڭا ئۇ جۈمە دېمەي ھاراق ئىچىدۇ

مەن ئۇنىڭغا ھەمراھ بولىمەن

ئۇ گۇناھ ئۆتكۈزىدۇ

مەن شېرىك بولىمەن

ھەتتا ئۇنىڭ گۇناھىغا ئاپىرىن ئوقۇيمەن

دەيمەن:

«سەن ھاراق كۆتۈرسەن...»

جۈمە دېگەن ئاغىنەم

مەست بولۇپ قالدى

ئۇ مەست بولغاندا كۆزگە ئىلماس ھېچكىمنى

ھەتتا ئۆلۈمنى

جۈمە كۈنى جۈمەگە بارماي

ھاراق ئىچتىم جۈمە بىلەن

ھەقىقەت ھەققىدە سۆزلىمىدىم

ھەقىقەت سۆزلىدى مەن ھەققىدە

نۇرغۇن ئادەملەر جۈمە كۈنى
ئالدىراش ئاغىنەم جۈمە كەبى
مەن كەبى

جۈمە ئۇلاردىن بەكمۇ يىراقتا
ئۇلارنىڭ قەلبىدە ئىسيان ئېتەر
ھاراق تۇغقان ئىشتىياق

تۆمۈر تۆمۈرلىكىدىن ئايرىلسا
ئۇ تۆمۈر ئەمەس
ئادەم ئادەمىلىكتىن ئايرىلسا
ئەمما ئۇ ئادەم بولۇۋېرىدۇ
كومپارتىيە ئەزاسى پارتىيىلىك خۇسۇسىيىتىدىن ئايرىلسىمۇ
يەنىلا پارتىيە ئەزاسى
تاكى بىز ئۇنى بايقاپ بولغۇچە

كوچىدا كېتىپ بارار
ئاجايىپ نۇرغۇن ئادەملىك خۇسۇسىيىتىدىن ئايرىلغان ئادەملەر
ماگىنتقا چاپلىشالمىغان تۆمۈرلەر كەبى

سادىر يېتىم قالغان بەش بالىسىنى ئىزدەپ

سادىر دەپ ئېتىم قالدى،

داغزىدا خېتىم قالدى.

خېتىمنى ئوقۇپ باقساڭ،

بەش بالام يېتىم قالدى.

1

چېقىلدى زېمىن

ئالغىنىدا تەڭرىنىڭ.

شۇ مۇقەددەس توزان ئىچىدىن

قوپتى سادىر.

2

- سەجدە قىل...!

يۈكۈندى سادىر،

ماڭلىنى ياتى تۈزۈلگە.
 كۆتۈرگەندە بېشىنى
 غايىب بولدى تەڭرى شۇ ھامان،
 چاقتى چاقماق،
 گۈلدۈرلىدى ئەرشىئالا.
 پەرىزاتلار
 ئۇچۇپ ئۆتتى ئالدىدىن.
 ئايىقىغا تۆكۈلدى نۇرلار،
 كۆزلىرىنى يۇمدى بىر ھازا.

3

- ئاچقىن كۆزۈڭنى...
 سالام بەردى ئاڭا جەبرائىل،
 ئېگىلىدى سادىر
 قوللىرىنى قويۇپ كۆكسىگە.
 يايىدى جەبرائىل ھەسەن - ھۈسەننى،
 يۈرۈپ كەتتى سادىر ئۈستىدە
 بىلدۈرۈپ ئاڭا
 مەن تەدارلىق.

4

ھەسەن - ھۈسەندىن
 چۈشتى مىڭ ئۆيگە.
 كارۋان
 غايىب بولغان ئاللىبۇرۇنلا.
 مىڭ ئۆي -
 چۈشۈپ قالغان مىڭ قوڭغۇراق،
 تۇرار ئىدى جاراڭلاپ.

5

ئۈگىدى
 قويۇپ بېشىنى گۈگۈمغا.
 ئۇچۇپ كەتتى كېپىنەك
 كىرىپكىگە قونۇپ بىر ھازا.
 تېمپ كەتتى ئۇنىڭ رەڭلىرى
 قارىچۇقىغا سادىرنىڭ.

رەڭلەر:

باھار،

ياز،

كۈز،

قىش،

بەشىنچىسى -

پەسلەرنىڭ پىنھانلىرىدا

يىتكەن پەسل.

6

- بالىلىرىم!

چاچراپ تۇردى سادىر ئورنىدىن.

تۆكۈلدى ئالقىنىغا

شاخلىرىدىن كېچىنىڭ

بەش يۇلتۇز.

7

موللىتوختىيۇزىدە

ئۇچراشتى ئاڭا

قەبرە تۈسلۈك بىر بوۋاي.

- سادىرمۇ سەن؟

كەل ئوغلۇم

بالىلىرىڭنى كۆرسىتەي ساڭا.

بوۋاي

يېتىلەپ چىقتى ئۆيىدىن

بەش ۋاخ نامازنى.

8

ئۈستىدە

سادىر يۈزىنىڭ

چىقىلدى بوغدا.

توۋلار ئىدى ئۇ:

- بالىلىرىم...!!!

9

- دادا...!

يۈگۈرۈپ كەلدى ئالدىغا

كاۋاپدان.

كۆيدى زىختا پىژىلداپ

سادىر يۈرىكى.

قوشاق:

سادىر دەپ چۆچەك قالدى،

بىر ئوغلۇم گۆدەك قالدى.

ئوغلۇمدىن سوراپ باقساڭ

بىر زىخلا يۈرەك قالدى.

10

- دادا...!

ئۇچۇپ كەلدى ئالدىغا

شەپە رەڭ.

ئاستا - ئاستا ئۆچتى نۇرلىرى

سادىر كۆزىنىڭ.

قوشاق:

سادىر دەپ چىراغ قالدى،

بىر ئوغلۇم بوۋاق قالدى.

كۆزىگە قاراپ باقساڭ

بىر جۇپلا كاۋاك قالدى.

11

- دادا...!

يۈگۈرۈپ كەلدى ئالدىغا

جۇدۇن.

تامچە - تامچە مۇزلىدى

سادىر قانلىرى.

قوشاق:

سادىر دەپ باھار قالدى،

ئوغلۇمغا تۇمار قالدى .
 ئوغلۇمنى كۆرۈپ باقساڭ ،
 بىر قاقشال چىنار قالدى .

12

دادا!...!
 يۈگۈرۈپ كەلدى ئالدىغا
 قەبرە
 قەبرە تاشتا يېزىقلار:
 "مىراس...مىراس...مىراس".
 قوشاق:
 سادىر دەپ ندا قالدى ،
 بىر ئوغلۇم جۇدا قالدى .
 ئوغلۇمدىن سوراپ باقساڭ ،
 بىر ئەكس سادا قالدى .

13

- دادا!...!
 لەرزەن باردىم ئالدىغا ،
 غۇۋا لەپىلدەپ .

چۈشۈپ كەتتى قەبرە

چوڭقۇر ئىچىمگە.

قوشاق:

سادىر دەپ ئېتىم قالدى،

بىر بالام يېتىم قالدى.

بالامدىن سوراپ باقساڭ،

تېنىدە تېنىم قالدى،

جېنىدا جېنىم قالدى.

14

چېقىلدى قەبرە

سۈكۈتۈمنىڭ تېرەن تەكتىدە.

تۈتەكلەر ئىچىدىن

قوپتى سادىر.

15

- سەجدە قىل...!

تۈز

تۈزى ئېغىر شەھەر بۇ.

ئىقابلىرى يات چىرايلارنىڭ
خۇددى راستىك مەھكەم چاپلاشقان.

تۈز-سەن مېنىڭ ئۆز يۈزۈم
راستلىقىمنى قىلسەن ئايان.

ئىشكسىز كوچىدا
تۇرمۇش غېمىنى سېلىپ ئاپتاپقا
ئولتۇراتتى تۈزچىلار جىمجىت
ھارۋىسىغا تاش تۈزنى بېسىپ
ئۇلار تۈزنى كېلەتتى قېزىپ
ھېرىپ - ئېچىپ، ئۇسسۇز، ئۇيقۇسىز
نەچچە كۈنلۈك چۆل ۋە جاڭگالدىن.

قش سوغۇقى ۋارقىرىغاندا،
مېنى چىقىپ قالغان چاپانغا
ئېلىشقانچە قۇشتەك تۈگۈلۈپ.
مەن ئۇلارنى تۇراتتىم كۆرۈپ،
ماڭغىنىدا يىراق يازلاردا
ئېشەك ھارۋىسىنى غىچىرلىتىپ...

ۋاقىت ئايلانماقتا
غىچىرىلغان ئاۋاز چىقىرىپ
ناتونۇش زاۋۇتلاردىن،
ئالتۇن، رادىي ۋە تۇزكاندىن.
يەر يۈرىكى دۈپۈلدەۋاتقان
چوڭقۇر، قاراڭغۇ جىمجىتلىقلاردىن.
پەۋەس - پەۋەس يۈك بېسىپ ماڭغان
پويىزلارنىڭ رېلىسلىرىدىن،
سېمىز، ئاپئاق دېڭىز بويىدىن...

يوق بىزنىڭ ۋاقتىمىز،
يوق ھەتتا ئۆز ئىدىيىمىز.
غېرىپلىق، سۈزۈك غېرىپلىق،
غېرىپلىق، قاتتىق غېرىپلىق،
غېرىپلىق، تۈزلۈك غېرىپلىق.
تۈزى ئېغىر شەھەر بۇ
كەلگەنلەرنىڭ كەلمەس كەتكۈسى.

ئىشكىمنى چېكىدۇ بىركىم
ئاچسام ھامان ناتونۇش كىشى.
تۇيۇلىدۇ يۈزۈم نىقايتەك،

يانتۇ كۆتۈرۈلگەن شەھەردىكى ئاي

ياتلارنىڭ ئېيى.

قىزغىن سالايدۇ پەلەمپەيەردە

مۇزدەك تېنىنى ئىسلاشقان قارنىڭ،

تەن - يوقۇلىۋاتقان بىر تىل، بىر بەلگە.

ئۇيغۇر قىزى لېرىكىسى

تۇپراق تۇغدىمۇ سېنى؟

ياكى تۇپراق تۆرەلدى سەندىن؟

1

بۆلەپ سېنى يىلتىزغا

باقتى مەجنۇنتال.

قىش كۈنلىرى،

دەريا ئوتۇن تەردى ئورماندىن.

ئۇخلىرى ئىدىك تۇن بىلەن بىللە،

ئۈزۈلمەس ئىدى

ئۈزۈك - ئۈزۈك ئەللەيلەشلەر.

2

ئۆملىدىك

توپلاشتى چۆرەڭگە يۇلتۇزلار.

پەسىللەر سېنى تە - تە قىلىشتى،

ۋىلىق - ۋىلىق كۈلەتتىڭ.

كەلدى ئالدىغا يۈگۈرۈشۈپ

گۈل - چېچەكلەر.

3

چىقىش كۈچىغا

كېيىپ ئۇچاڭغا ھەسەن - ھۈسەننى.

دەرىزىلەر ئېچىلدى ساڭا،

رەستىلەر

يۈگۈرۈشۈپ كەلدى ئارقاڭدىن.

4

قۇشقاچلار

چاڭگا قىلدى چاچلىرىڭنى.

ھەسەل ھەرىلىرى

ئۇچۇپ كېلىشتى لەۋلىرىڭگە،

تۈنلەرمۇ

كۆچۈپ كەلدى كۆزلىرىڭگە.

5

كۆزۈڭدە ئاي،

ئاي...

بۇلۇت ئىزلەپ چىقار سەپەرگە،

قالار ئارقىدا قاقاس تاغلار

پۇلاڭلىتىپ قوللىرىنى،

ۋادىلىرىڭ چاقماققا تەشنا،

يامغۇرغا تەشنا.

6

ئاۋازىڭدىن پۇراپ تۇرار

نوزۇگۇمنىڭ كۆيگەن قېنى.

دولقۇنلارنىڭ ھۇۋلاشلىرى

ئاۋازىڭدا.

7

ئوڭ قولۇڭدا

كېپەنسز قەبرىلەر،

ئۇندا چۆچەك

ئولتۇرىدۇ دۇئا قىلىپ.

سول قولۇڭدا بۆشۈكلەر،

ئۇندا ئانا

تەۋرىتىدۇ ئەللەيلىتىپ.

سەن كۆز يۇمساڭ
كۆتۈرىدۇ تۆت پەسل جىنازاغنى.
يىغلاپ كېلەر تاۋۇت كەينىدە
بارچە دەرەخلەر.

* * *

ئۇيغۇر قىزى
قەبرەڭ قۇياشتا!

سېنى سورايمەن

ئاخشاملىرى چىقىپ تالاغا،
 قەلبىمنى پاك ھېسقا ئورايمەن.
 مەغرەپ تامان ئۇچقان شامالنى،
 ھوزۇرلىنىپ ئۇزاق پۇرايمەن.
 شەبنەم تامغان كىرىپكەلەر ئارا،
 مېھرىم بىلەن ئايغا قارايمەن.
 ئاسمىنىڭنى كەزگەن شۇ ئايدىن،
 تۇپرىقىنى سۆيگەن شامالدىن،
 ئاھ، ۋەتەنم، سېنى سورايمەن!

مىڭ بىر كېچە خاتىمىسى

بەس، شەھرىزاد، يېتەر چۆچىكىڭ،

كېتەي پۈتمەس ۋەھىم ئىچىدىن.

قۇياش يانغان نۇرلۇق بىر كۈندۈز،

ئارتۇق ماڭا مىڭ بىر كېچىدىن.

ئىككى قۇياش قەسدىسى

گۈزەللەردىن ئەمەسسەن جېنىم،

سەندە يوقتۇر گۈلنىڭ ياشنىشى.

ئاھۇ كۆزى ئەمەس كۆزلىرىڭ،

ئەمما ئۇندا نۇرنىڭ چاقنىشى.

بېزىمەيدۇ سېنى باش باھار،

توزۇتمايدۇ كەچكۈز جۇدۇنى،

ئۇنىڭ ئەكسى تۇرسا كۆزۈمدە،

سۆيگۈمىزنىڭ نەدىكەن تۈنى؟!

جالاپ ئەر

يوق سەندە ئىپپەتنىڭ مەزمۇن قاشاسى ،
 تېشىلگەن قىرىغدا ھاياتنىڭ بەرباد.
 يوق سەندە قىلچىلىك ئاخىرەت نۇرى ،
 ئىشرەتلەر ئىلكىدە ياشايسەن ھەيھات.

يۈز قىزنى سۆيگەنسەن ياكى ئۇنىڭدىن كۆپ...
 قوپقانسان گۈللەرنىڭ ئۈستىدىن بىر - بىر.
 ھەممىگە بەرگەنسەن رەزىل كۆڭلۈڭنى
 ھەممىدىن ئالماقچى بولۇپ سەن مېھرا!

يوق سەندە مۇھەببەت، يوق سەندە نەپرەت،
 ھاياتنىڭ مىسالى نىشانىنى يەلگەن.
 يوق سەندە ئەلىمىساق ياكى ئاخىرەت ،
 ۋە ياكى ھور ئۆرلەپ تۇرغان ئىسسىق تەن...!

دائىما ئاياللار جەڭگاھلىقىغا ،
 جەلىپكار سۆزلەردىن قۇرسەن قىلتاق ،
 چۈشەنچە ئۇنىڭغا بىر ئازغۇن ئايال ،
 ئالدىنقى كىلىدۇ بىر ۋاقىت تاماق .

سەن جالاپ ئەركەكسەن ، جالاپلىقىڭغا
 دەرىخىڭ راست قۇرۇپ كۆكلەيدۇ يالغان .
 قالىدۇ دۇنياغا سەندىن پەقەتلا ؛
 شالاسى قالمىغان جالاپ دېگەن نام.....

ئەرنىڭ ئىپتى

كۈلسە لەۋلىرىدە گۈللەر ئېچىلار

يىغلىسا كۆزلىرىدىن ئۈنچە چىچىلار

ماڭسا ئايغىدىن تىللا تۆكۈلەر

نەدىسىن مېنىڭ گۈزەل مەلىكەم؟

خوتەن دەشتىدە مەن پىيادە

ھاسام ئۇپرىدى قۇياش كۆزىدە.

ئولتۇرۇپ ئەڭ ئېگىز بىنانىڭ پەلەمپىيدە

تاكسىدىن چۈشۈۋاتقان، ئىشتان كىيىمگەن

قىزلار ئىچىدە

سېنى بارمىكىن دەپ قاراپ قالمەن.

قاتتىق ھاقارەتتىن يۈزلىرىم چىم - چىم

ئانا گۆشى ساتماقتا بىر كىم

سەن تېخى قاندىن قورقىدىغانلىقىڭنى بىلمەيتتىڭ.

دەرەخ شېخىدىكى ھىجرانكار كاككۇك

مېنىڭ ساڭا چاڭقاشلىرىمنى چۈشسەن بەلكىم.

سەن بىلمەيسەن، بۇ يەردە

ئۇر توقماق ئەسە بېيلىشىپ ئۆز ئىگىسىنى ئۆلتۈرۈپ قويدى.

ئېچىل داستان ئېچىلىۋېرىپ قۇرۇتسۇۋەتتى ئېتىزدىكى ئاخىرقى دانى.

ساخقاڭ ئىشكىم ئوغرىلاندى، تەڭگىلەرنىڭ شاراقلاشلىرىدىن

كېلەر ئۇنىڭ تايلاق ئازابىدا ھاڭرىغان ئۇنى.

چۈشۈپ ئاسماندىن ياغاچ ئاتقا مىنگەن شاھزادە

سېتىۋەتتى ئاچلىقتىن ئېتىنى ئوتۇن بازىرىدا.

پادىچى تازىنىڭ مەلىكىنىڭ سوئاللىرىغا جاۋاب ئىزدەپ

تۇرغىنىنى كۆردۈم كىتابخانىدا

پەرھاد ئون يىل تەشتى بىتون ئەمەس شېرىن تېغىنى،

غېرىب پالاندى چۆلگە ئەمەس سەنەمنىڭ مۈشكۈل مۇھەببىتىگە.

تاھىر ئاقتى دەريادا ئەمەس زۆھرەنىڭ كۆز ياشلىرىدا

چۈشەنمەيدۇ بۇنى مەڭگۈ ئاشىقتىن ئۆزگە.

سەن نەدە قەدىمدىنمۇ يىراق بىر يەردە

دەرەخ كاۋىكىدا مېنى ساقلاپ تۇرامسەن؟

ئاسمان، دېڭىز، تاغ

تۇغۇلامدۇ ئۈچ ئوغلۇم قايتا؟...

ئۇلارنى سەن تۇغۇپ بېرەمسەن؟!...

مەن ئورۇق، ئاچ

مەن ساڭا خۇمار

ئەرلەر ئىپتىنى يوقاتقىلى بولدى يۈز يىللار.

رادىئو جىنسى كېسەل توغۇلۇق بەرمەكتە ئېلان

ئەرلەرنى چۆچۈتكىنى ئېلان ئەمەس

قەرز سۈيلەۋاتقان تەلۋە ئاياللار.

ۋەتەن

ئەرنىڭ ئىپتى.

ۋەتەن

ئەرنىڭ ياتلاشقان ئېتىقادىدا

سۇسلاشقان ئىمانىدا

داتلاشقان پىچىقىدا

چاڭقاپ ياتقان بىر سىقىم تۇپراق

قانغا، ۋىجدانغا.

قورقۇپ كەتتىم

ئۈمىدسىزلىكنىڭ يۈرىكىمنى لەختە - لەختە قىلىپ ئۇھسىنىشىدىن

ئايال كۆز يېشىنىڭ مۇشتۇملىرىنى تۈگۈشىدىن

ئىشتان بېغىغا قول ئۇراتقاندا

پۈتمەس قەرزلەرنىڭ ئەسەبلىرىمنى بوشتىشىدىن.

ئاھ، مېنىڭ گۈزەل مەلىكەم

كۈلمەي، يىغلىماي، ماڭماي مېنى ساقلاپ تۇرامسەن

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىدە.

بۇ ئەسەبىي بىر نالە

جىمجىت ئاشام زۇلىمىدە كىيىندىم

رەزىللىككە چوڭقۇر چۆكۈپ ئىزدەپ ئابى ھاياتى.

ئاتا مەڭگۈ مۇڭلۇق يىغلار، ئاتا ئىزدەر ئىرادە،

كۆردۈم بوۋاق چۈشلىرىدىن سانسىز يۇمران قاناتى.

ئەرلەر ياسار جىنازا

بۆشۈك بىلەن تەڭ تەۋرىنىپ ئۇخلىماقتا ئاياللار.

ئاھۇ قانداق جان تاپشۇرغان سەيپادقا

قېنى بۆرە ئوشۇقى؟

قىمارۋازنىڭ تاۋكاسىدا سەكرەپ يۈرەر بىقارار.

سىم - سىم گۈڭۈم تېرەك ئۈچىدىن سەكرەپ چۈشەر ئاق ئۆچكە

ئوتتىن قېچىپ ئادەملەرگە كىرەر جىنلار پاتپاراق.

يالغان سۆزنىڭ راستلىقىنى ئىسپاتلاشقا چارە كۆپ،

ئەيلەر كۆز ياش رېئاللىقىنى يىرگىنىشلىك ۋە پاتقاق.

مايمۇن كىشى ئۇسسۇل ئوينار خۇشال - خۇرام قامچىغا،

تۆگە كېلەر مەردانە ھەم قوتۇر ئېشەكنىڭ كەينىدە.

كۆڭلەك سالار ئاي ئىچىدە ئەپسانە قىز نازلىنىپ

مىليون ئاشىق قۇرۇپ ئۆلەر نېسى لەززەت ئەۋجىدە.

مۇھەببەتنىڭ رەسۋالىقى شۇنچە ئايان بولسىمۇ

قەسەملەردەك قاتتىق قاندىن قاچار خىيال يولۋاستەك.

كونا ئايال يامار جۇل - جۇل يىرتىلغان شۇ كۆڭلىنى
قارا قاغىنىڭ مەدھىيىسىدە قاقاقلاپ ئېچىلىۋاتقان تاز گۈلدەك.

كۈندىن - كۈنگە ئېگىزلىمەكتە بىنا كەبى جىنايەت،
تۈزلەنمەكتە جان دۆڭلىرى زەنجىر تاپان ئاستىدا.
بىر كىشىدىن باشقا ھېچكىم يوق
بىر كىشىگە تولۇپ كەتكەن چەكسىز دۇنيادا.

كېلەر كىمنىڭ ئاتقا مىنگۇسى
كېلەر كىمنىڭ نەزمە ئاڭلاپ سۇيۇقلانغۇسى.
ئۆلۈك ئادەم كۆتۈرمەيدۇ تىرىكلەرنىڭ جىنازىسىنى،
كېلەر كىمنىڭ جەينامازدا ۋارقىرىمىغۇسى.

بۇ ئەسەبىي بىر نالە
بۇ كۆڭۈلدىن سۇ ئىچەلمەي چىقىلغان تاش پىيالى.
تاڭ ئاتىدۇ غەرب قىزارسا،
كۆز تىكەرمەن شەرقكە

تەڭرىتاغ زورنىلىنىڭ 2001-يىللىق 5-ساندىن ئېلىندى

ئۇيغۇر قىزى

قاشلىرى قىياقتەك، كۆزلىرى بۇلاق،

لېۋىدە بال تامار، بويلىرى زىبا.

ئىپارنىڭ خوش ھېدى كىلەر تىنىدىن،

ئانار رەڭ چېرىدىن ياغار نۇر. زىبا

ناز خولۇقى دىللارنى قىلىدۇ مەپتۇن،

ئەجەپمۇ يېقىملىق ھەر ئىغىز سۆزى.

قەلبى پاك، دىلى تۈز، شەرمى ھايالىق،

گۈزەللىك سۇلتانى — ئۇ ئۇيغۇر قىزى.

مۇخەممەس

ئۇتۇنەي ساقى سېنىڭدىن ، ئەمدى شاراپنى زورلىما ،
 مەيلى مەن كۈلمەي ئۆتەي ، ھالى خاراپنى زورلىما ،
 "دوستلىرىم" مىڭلاپ ئىدى ، كەتسۇن تاراپنى زورلىما ،
 چاكى - چاك لەۋلەر ئەشۇنداق كەتسۇن قاناپنى زورلىما ،
 بولدى - بەس ئىچمەي دىدىم ! قىلدىم خىتاپنى زورلىما .

بەك ئۇزۇن ئىجتىمكى مەيگە ئاشقى - شەيدا بولۇپ ،
 قالمىدى مۇڭگۈز - قۇلاقلامۇ چىقىپ - پەيدا بولۇپ ،
 بارچە ئەزايىم زەئىپ ، مەن ئۈزۈم سەۋدا بولۇپ ،
 پۇت قولۇم لاغ - لاغ تىتىرگەن ، كۈز خىرە - ناكابولۇپ ،
 شىر سۈپەت ئەركەك ئىدىم - بولدۇم بىتاپنى زورلىما .

مەيپۇرۇش زەردار ئاتالدى ، بوردانانغا زارىمەن ،
 كۈلكە ئاڭلانماس كەپەمدىن ، جىن سىياق يىگانىمەن ،
 لالما ئىتلاردەك يالاق يالاپ يۈرەر بىچارىمەن ،
 ئەسلى زاتىم - كىملىكىمنى يا بىلەلمەي خارىمەن ،
 قاي ئاڭا ئۆلپەت سانالدىم ؛ جانىم خۇراپنى زورلىما .

خۇددى شىرىن چۈش كەبى ، ياندا سەنەملەر كۆپ ئىدى ،
 رومكىدىن بەختنى ئىزلەپ يۈرگەن بىغەملەر كۆپ ئىدى ،
 مەي ئۈچۈن بارى تەسەددۇق باغۇ - ئېرەملەر كۆپ ئىدى ،
 جاننى ئالغان نازكەرەشمە يالغان سۇخەنلەر كۆپ ئىدى ،
 يەتتە قات يەرنىڭ تېگىدىن تاپقان پۇراپنى زورلىما .

مەيلىشىپ ئالدىم ئەجەپ رەسۋا - ئەزىم نامۇ - ئاتاق ،
 تۈننى تاغغا يەتكۈزەرمەن ، كۈزلىرىم مۇشتەك چاپاق ،
 ئەقلى - ئىدراكىم كىشەنلىك ، باشلىرىمدۇر خام چاپاق ،
 نە غورۇر بولسۇن مېنىڭدە ؟ ھەممىنى ساتتىم - چاتاق ،
 گەرخۇمارى تۇتقىنىدا بەردىم سولاپنى ، زورلىما .

بولدى قىل ! ساقى زىيانداش ؛ قاق سەنەم بولدۇم بۈگۈن ،
 قالدى ئارمانلار دىلىمدا تاغ كەبى سىرلىق تۈگۈن ،
 يەر - ئانا ئاچمەس قويۇن . گەر ئۆلۈپ كەتسەم ئۈگۈن ،
 بۇھاياتىم بەتلىرى ئاق - ئارتۇق يارالغان دەپ يەكۈن ،
 مەغدۇرۇمغا كەلگىلى قوي - يەيمەن كاۋاپنى - زورلىما!

2007 - يىل 15 - مارت باي .

يىغلاۋاتقان كوچا چىرىغى

يامغۇر يېغىپ تۇرغان ئاخشامدا

كۈيلىنىدۇ مېنىڭ ناخشامدا

ئەڭ يېگانە، ئەڭ غېرىب بىر ئىت.

دەرەخلەرنىڭ ئۈچىدىن باشلاپ

ئۇ كوچىدىن - بۇ كوچىغىچە

شار - شار قىلغان ئاۋاز ئىچىدە

قېتىپ قالغان ساناقسىز سۈكۈت.

مەن ئۆيۈمدىن قانداق قۇتۇلدۇم،

قانداق كىردىم يامغۇرلۇق تۈنگە.

«ئايال» ياساپ قايناق ئىشقىمىدىن

قانداق قاچتىم ئۇنىڭدىن يەنە.

كېچىلىرى يالغىز يېتىپ

سەلەندىم مەن قانداق بىمەن.

ئون ئۈچ ياشلىق قىزلارغا تولغان

كۆڭۈلدىكى خۇشپۇراق بوشلۇق.

يىغلاپ تۇرار كوچا چىرىغى

يېقىن تۇرۇپ ئەخلەت تۇغىغا.

مەن ھاياتنى سېغىنىدىم قانداق

ئۆلۈكلەرگە قولۇمنى سوزۇپ،
 ھەممە نەرسەم بىر - بىرلەپ تۈگەپ
 قالغان چاغدا پەقەتلا ئىسىم
 مەن ئۆزۈمنى ئىزدەدىم قانداق
 شېئىرلىرىمدىن چىقىپ سۇغۇرۇلۇپ؟!...!
 يىغلاپ تۇرار كوچا چىرىغى
 ئۇ گويىكى يامغۇر ئەۋاھى.
 شار - شار ياغار كەچكۈز يامغۇرى
 پاتقاق ئىچىدە كۆردۈم ئۆزۈمنى
 يېنىمدا
 ئەڭ يېگانە، ئەڭ غەرىب بىر ئىت.
 ئۇنىڭ يېنىدا
 يىغلاپ تۇرار كوچا چىرىغى.